COLONIAL ... CAPE TOWN

De Zuid-Afrikaan

VEREENIGD MET DE VOLKSVRIEND.

DEEL 48. KAAPSTAD, ZATURDAG, 13 JULIJ 1878. No. 4,430.

SMUTS & HOFMEYR,
No. 11,
KASTEELSTRAAT, KAAPSTAD,

DRUKKEN Brochures, Boeken, Circulaires, Rekeningen, Doop-, Lidmaten-, en Huwelijks Registers, Doodbriefjes, Adres Kaartjes, Bezigheid Kaartjes, enz., enz., enz.

☞ *Orders van Buiten worden met spoed en tegen billijke prijzen ten uitvoer gebragt.*

De Zuid-Afrikaan en Volksvriend

De Inteekening op dit blad is in de Stad £1 10s. en in de Buitendistrikten £2 per aan. *vooruit betaalbaar.* Aan elken inteekenaar worden twee volle bladen per week toegezonden.

☞ Zij die voor het Blad wenschen te bedanken moeten drie maanden vooruit kennis geven van hun voornemen.

70 Extra Vette Slagtossen
2 Span extra gedresseerde Ezels, in goede conditie, geschikt voor eenig werk.

Op Dingsdag, 16 dezer.

ZAL de Ondergeteekende publiek doen verkoopen, te KLAPMUTS STATION, bovengemeld getal Ossen en Ezels, die zeker present zullen zijn.

J. P. DE VILLE.

Paarl, 4 Julij 1878.

DE VILLIERS, FAURE & Co., Afslagers.

600 Extra Vette Kaapsche Schapen.

Op Dingsdag, 16 Julij aanst.,

ZULLEN opgemelde Schapen publiek verkocht worden, op het Dorp D'URBAN. Zij zullen zeker present zijn.

Paarl, 10 Julij 1878.

J. S. MARAIS & Co., Afslagers.

125 Extra Vette Ossen.

Op Dingsdag, 23 Julij eerstk.,

ZAL bovengemeld getal Ossen publiek worden verkocht, te WELLINGTON.

E. ROUX.

J. F. Pentz & Co., Afslagers.

WELLINGTON.
Publieke Verkooping
van
Vaste en Losse Goederen.

DE Ondergeteekende, zich van zijne beslommering wenschende te ontdoen, zal

OP ZATURDAG,
Den 20sten dezer,
'S VOORMIDDAGS TEN 10 URE,

PUBLIEK LATEN VERKOOPEN:

1. Zijn Woonerf, gelegen in de Fonteinstraat, te Wellington. Hetzelve is bebouwd met een groot Woonhuis, onder IJzeren Dak en heeft een prachtigen Moestuin.

2. Losse Goederen, bestaande uit het gewone Huisraad.

P. J. HAUBTFLEISCH.

J. Fred. Pentz & Co., Afslagers.

OVERLEDEN aan de Paarl, op Zondag Morgen, 7 dezer, mijn teedergeliefd Dochtertje, GEERTRUIDA CATHARINA, in den ouderdom van 4 jaren en 2 maanden, ten gevolge van de Croup, diep betreurd.

A. C. DE VILLIERS.

Paarl, 12 Julij 1878.

OVERLEDEN, Plotseling, op 29 Junij, mijn teedergeliefde Echtgenoot, JACOBUS HENDRIK LOUW, Senior, in den ouderdom van ruim 68 jaren. Diep betreurd.

H. M. J. LOUW.

Piquetberg, District Calvinia.

OVERLEDEN, den 30sten Junij, te Constantia, in het distrikt Bethulie, O. V. S., in den ouderdom van 8 maanden, HERMANUS ALBERTUS, ons lief zoontje van

JAN C. DE WAAL en
M. E. S. DE WAAL,
geb. BOSMAN.

PUBLIEKE VERKOOPING
AAN DE PAARL,
van
Huisraad, Wagenmakersgereedschap, Hout, enz.

DE Ondergeteekende, van Woning veranderd zijnde en een Negotiewinkel geopend hebbende, heeft besloten, onderstaande Goederen, meestal tot eene Wagenmakersbezigheid behoorende, Publiek te doen Verkoopen op

Maandag, 15 dezer,

TE WETEN:—

3 Groote Schroeven, 1 groot lot Schaven, Boren, Beitels, Zagen, Hamers, Bijlen, 1 Lot Wagenmakershout, als Tangen, Speken, Velings, enz., enz., alsook Katels, Tafels, Stoelen, Vogelkooijen, een lot Negotiekisten; mede 2 achttienhalfaams Vaten, en wat verder zal worden aangeboden.

G. C. KEET.

Paarl, 11 Julij 1878.

DE VILLIERS, FAURE & Co., Afslagers.

KOLONIALE
Weeskamer en Trustmaatschappij.

PUBLIEKE VERKOOPING
VAN KOSTBARE
VASTE GOEDEREN,
GELEGEN IN DE
Rozestraat en de Constitutiestraat,
VOORTS:
BOUWMATERIALEN,
ENZ., ENZ.

In den Insolventen Boedel van GEORGE HARWOOD.

Op Donderdag, 18 dezer,

ZAL VERKOOPING PLAATS HEBBEN VAN:—

1. EEN NETTE, WELINGERIGTE COTTAGE, in de Rozestraat, nabij de Waalestraat, bevattende verscheidene ruime vertrekken, benevens Keuken, groote Stal, Zolder, Achterplaats, met ingeleid Water.

2 Een HUIS in de Constitutiestraat, hoek van de Drurylane, dat in onvoltooiden staat is, maar met weinig kosten tot een welingerigte Woning kan worden gemaakt, zijnde alle Vloeren, Ramen en Deuren geheel nieuw, terwijl het grootste gedeelte der Materialen, om hetzelve af te werken, op de plaats aanwezig is, zoodat men daar een koopje kan halen.

Het is een welbekend feit, dat de vraag naar voegzame Woonhuizen voor fatsoenlijke familien nog dagelijks toeneemt, en wel zóó, dat in dien omtrek geene Huizen te bekomen zijn. Dat is dus voor ieder, die een Woonhuis verlangt in een vrolijk, gezond gedeelte der Stad, eene gelegenheid, zoo als er zelden eene voorkomt.

Gelijktijdig zal er worden verkocht eene partij BOUWMATERIALEN.

De Verkooping zal beginnen om 11 uur met het huis in de Rozestraat.

Er zal ruim Bonus worden gegeven.

G. W. STEYTLER,
Eenig Curator.

Gebouw der Kamer, Kerkplein, No. 3,
Kaapstad, 5 Julij 1878.

CAUVIN & Co., Afslagers.

PUBLIEKE VERKOOPING
van
AANGENAAM GELEGEN
Voorstads Eigendom,

In den Boedel van wijlen den heer JOHAN CHRISTIAAN HERRER,

Op Vrijdag, 19 Julij,
TEN HALF 11 URE,
TE CLAREMONT.

DE Ondergeteekende zal, in zijne hoedanigheid van Executeur Datief in den bovengenoemden Boedel Publieke Verkooping laten houden, op tijd en plaats als boven, van het welbekende Landgoed, gelegen aan den Hoofdweg naar Kaapstad en zich uitstrekkende tot het Spoorwegstation Claremont.

De Gebouwen bestaan uit een Groot, Hechtgebouwd WOONHUIS met Rieten Dak en de gewone Buitengebouwen, alsmede eene nette welingerigte Cottage.

Ten einde te gemoet te komen aan de vraag naar voegzame Bouwgronden in deze veelgeliefde nabuurschap, is het Landgoed verdeeld in Percelen, elk met een front naar de zijde van den weg naar het Station.

Het Plan van dit Eigendom ligt ter bezigtiging bij de Afslagers.

J. P. HERRER.

LIBERAAL BONUS.

Gelijktijdig zal worden verkocht, in denzelfden Boedel, het gewone assortiment

Huisraad, Keukengereedschap, enz.

J. J. HOFMEYR & ZOON, Afslagers.

BERIGT.

AAN het Publiek wordt hierbij bekend gemaakt, dat de sedert vele jaren bestaande Zaken, gedreven door nu wijlen den heer P. U. LEIBBRANDT, als Handelaar in Wijn en Sterke Dranken, in de Breestraat, Nos. 8, 10 en 12, op denzelfden voet als tot hiertoe zullen worden voortgezet.

Kaapstad, 20 Junij 1878.

VERKOOPING TE WORCESTER,
OP
Dingsdag, 16 Julij 1878,
VAN EEN
Uitmuntenden troep Afrikaander Beesten van het zuiverste ras, geteeld in den Vrijstaat, uitgezocht voor wijlen den Heer CHARLES BARRY, te weten:

60 Groote Ossen, geschikt om te trekken of voor den Slagter (waaronder eenige fraaije gekleurde spannen).

40 Uitgezochte Jonge Koeijen, om gekruist te worden door den onlangs ingevoerden Prijs-Bul "Hereford."

1 Zeer fraaije Roode Afrikaander Bul, 4 jaar, uit best melkgevend ras.

Daar men noch moeite noch kosten ontzien heeft om zich te verzekeren van het fraaiste en zuiverste Afrikaander Ras voor bovengemeld doel, zullen kooplustigen het voordeelig vinden deze Verkooping bij te wonen, daar zulk eene gelegenheid zelden voorkomt.

MICHAEL BARRY, Verkooping Executeur.

De Heeren DE VOS & THERON, Afslagers.

Gegalvaniseerd Gebogen IJzer,

Braby's "Zon Merk," 6, 7, 8, 9 en 10 voet
LEDEKANTEN, Enkele en Dubbele, Stomp, Fransch, Kap, Vier Stijl, Halfslag, enz.
SIKKELS, B. Y, Bolsover en Burgon en Balls
ZEISSEN, Garfitt's Patente, alle grootten
SCHAPENSCHAREN, Jordy's, Ward & Payne's, Marshall's & Ball's Patente

EN EEN GROOT ASSORTIMENT
ALGEMEENE IJZERKRAMERIJ.

Thans geland wordende en te Koop in de Pakhuizen van
L. H. TWENTYMAN & CO.
Adderley- en Langemarktstraat.

HEINING-DRAAD.
GEORGE FINDLAY & CO.
Hebben te Koop een Grooten Voorraad van

Galvanisch Gevlochten Draad, 4 en 5 vlecht
Galvanisch, Effen Heining-Draad
IJzeren Standaards
IJzeren Hechtpalen
Hechtarmen, om aan Houten Palen te worden gehecht
Galvanische Hecht Oogbouten, met Moeren
Galvanische Krammen, om aan te drijven

ALLES VOOR VERMINDERE PRIJZEN.

IJzerwaren Pakhuis, Gravestraat.

25 Junij 1878.

ROG! ROG!! ROG!!!
WILSON & GLYNN

BIEDEN te Koop aan, in hoeveelheden ten genoegen van Koopers, eene goede, schoone Partij ROG, gaaf en zuiver, tegen de Allerlaagste Marktprijzen, in Zakken van Drie Bushels.

Hoek van de
Strandstraat en Langestraat.

DE GROOTSTE VOORRAAD
VAN
MEUBELEN,
IN ZUID AFRIKA,
88, 90 en 92, LANGEMARKTSTRAAT, KAAPSTAD.

D. ISAACS & CO.

HEBBEN aan het Publiek van de Kaapstad en de Buiten Distrikten te berigten, dat zij hunne Gebouwen aanmerkelijk vergroot hebben tot betere plaatsing van hun uitgebreiden voorraad, welken zij gerust kunnen aanbevelen, daar alle Artikelen van goed droog hout gemaakt zijn, geschikt voor dit klimaat. De eigenaars, vele jaren lang dezen handel gedreven hebbende, en kontante koopers op de Engelsche Markt zijnde, zijn in staat om te verkoopen:—

GOEDE MEUBELS tegen merkwaardig LAGE PRIJZEN. Daarenboven zijn zij ook voornemens VOOR KONTANT GELD te verkoopen, hetwelk hen in staat stelt aan hunne klanten het volle voordeel van kleine winsten te geven, daar er niets toegegeven wordt voor KWADE SCHULDEN.

Een groot assortiment van in de kolonie gemaakte Meubels en Stinkhouten Stoelen altijd voorhanden.

Het Publiek wordt uitgenoodigd tot het komen zien van hunnen voorraad en het vernemen van de prijzen.

LET OP HET ADRES:
De Zuid Afrikaansche Meubelbazaar,
88, 90 en 92, Langemarktstraat, Kaapstad.

VERLOREN,

TE Groot Drakenstein, een Licht Roodbonte HOND--BASTARD HOUND. Voortreffelijke Jagthond, naam ALERT. Iemand die denzelven vindt, gelieve kennis te geven aan Mej. de Wed. E. HAUMAN te Franschhoek.

JOH. HAUMAN.

Franschhoek, 9 Julij 1878.

BESTE GUANO.

TE KOOP bij de Pakhuizen van den Ondergeteekende.

WM. HUMPHRIS,
Middenhoofd.

Adderleystraat, Kaapstad.

PUBLIEKE VERKOOPING
VAN
Vaste en Losse Goederen,
TE NOORDER PAARL.

DE Ondergeteekende heeft besloten publiek te doen verkoopen,

Op Woensdag, 17 dezer,
MET RUIM BONUS,

zijn welbekend ERF, vroeger het Eigendom van zijne Moeder, met het daarop staande suffisante Woonhuis onder Strooidak, bevattende 3 Slaapkamers, Eetkamer, Keuken, Dispens, Stal en Wagenhuis; groot circa 2 Morgen en 152 vierkante Roeden, hebbende een stuk Tuinrond, en beplant met alle soorten Vruchtboomen en een groot Populier- en Dennenbosch, jaarlijks eene goede som opbrengende. Het Eigendom is ook goed van WATER voorzien door een standhoudenden Put, is geschikt voor het houden van Vogelstruizen en het drijven van eenigen Handel, daar hetzelve gelegen is langs het Oude Markt plein, vlak over de Pakhuizen van de heeren A. J. F. DU TOIT & Co., en annex zijn eigen Woonhuis en Wagenmakerswinkels.

LOSSE GOEDEREN:

33 Disselboomen, 30 Ossenwagen Voortangen, een Lot Stinkhout (alles droog), 1 Open Kar op Veeren, 2 Kapkarren do., en nog eenige andere artikelen.

J. D. VILLE, P.zn.

Paarl, 4 Julij 1878.

DE VILLIERS, FAURE & Co., Afslagers.

! Buitengewone Kans !
VERKOOPING
VAN
VASTGOED, ENZ.,
Te Goudinie, Afd. Worcester.

DE Ondergeteekende, eene verandering van woning wenschende te maken, zal

Op Woensdag, 24 Julij 1878,
'S MORGENS TEN 10 URE,

publiek doen verkoopen, op de plaats zelve:—

1. Zijn Kostbaar Eigendom,

gelegen als bovengemeld, beplant met 40,000 Wijnstokken, welke jaarlijks een goeden oogst opleveren.

De GEBOUWEN zijn in perfekte orde, bestaande in Woonhuis, Kelder, Wagenhuis en Stallen, alles zeer hecht en naar den besten smaak ingerigt. De Plaats is ruim voorzien van loopend Water. Deze is een allerbeste kans voor iemand, die zich een kleine, nette en winstgevende Boerderij wenscht aan te schaffen.

2. LOSGOED:—

3 Leggers Ouden Wijn
5 Do. Jongen Do.
2 Stukvaten van 4½ Leggers inhoud
3 Fraaije Kuip Balies van 6 Leggers inhoud
2 Halfamen
1 Brandewijnsketel
2 Groote Potten, enz., enz.

De Plaats is inmiddels uit de hand te koop.

W. P. D. JORDAAN.

DE VOS & THERON, Vendu-Adms.

Worcester, 11 Julij 1878.

PUBLIEKE VERKOOPING
TER PLAATSE
"Dwars in den Weg,"
Achter Piketberg,
OP WOENSDAG,
Den 7den Augustus 1878.

In den Boedel van wijlen Mejufvrouw ANNA E. M. GILDENHUIJS, geboren KOEKELENBERG, vroeger de weduwe GIDEON S. SMIT.

DE Ondergeteekenden, daartoe behoorlijk gelast door den Executeur Datief (den heer A. Brink), zullen alsdan publiek verkoopen alle Losse Goederen, aan den Boedel behoorende, namelijk:

9 Beesten, 10 Paarden, 460 Schapen en Bokken, 2 Wagens, 2 Karren, Waterbakken, Ladders, Balies, Knap- en Velzakken, Tuigen, Zwingels, Jukken, Riemen, enz.; 3 Ploegen komplect, Schepelmaat, Schoppen, Kruiwagen, Rolvat, enz., enz.; een assortiment Huisraad en Keukengereedschap,

BENEVENS:

50 Mud Koren, 30 do. Rog en 50 do. Garst.

Ververschingen zullen worden verschaft.

DE LINT EN RETIEF,
Afslagers.

Vendukantoor, Piketberg.
12 Julij 1878.

ALLEN, die iets te vorderen hebben *van* of verschuldigd zijn *aan* bovengemelden boedel, worden verzocht daarvan behoorlijk gespecificeerde opgave of betaling te doen ten kantore van den Heer KLAAS DE LINT, Piketberg, binnen twee maanden van af heden.

J. A. BRINK,
Executeur Datief.

STRUISVEDEREN.

DE Ondergeteekenden betalen de HOOGSTE MARKTPRIJZEN Kontant.

M. L. BENSUSAN & Co.
Kasteelstraat.

MALMESBURY
EXECUTEURSKAMER

In den Insolventen Boedel van JASPER LOUBSER.

DE LOSSE GOEDEREN in opgemelden Boedel zullen op

Maandag, den 22sten dezer,

ter plaatse KOSTERSFONTEIN, verkocht worden, bestaande in—1 Wagen, 2 Paarden, 1 Koe, 1 paar Tuigen, 2 Ploegen, 1 Ledekant en 2 Tafels.

B. WETHMAR, Curator.

Malmesbury, 9 Julij 1878.

KENNISGEVING.
AFDEELINGSRAAD, PAARL.

HIERMEDE wordt kennis gegeven overeenkomstig Sectie 38 van Acte No. 9 van 1858, dat de Paarlsche Afdeelingsraad een vergadering zal houden in de Hofzaal van de Paarl, op WOENSDAG 14 AUGUSTUS 1878, 's voormiddags ten 10 ure, ten einde eene belasting van een Penny in het Pond Sterling te bepalen en op te leggen op alle Vaste Goederen in deze Afdeeling, onderworpen aan belasting, en dat de eene helft van de opbrengst daarvan zal bestemd worden voor de Hoofdwegen en de andere voor de Afdeelingswegen, overeenkomstig de negende Sectie van Acte No. 10 van 1864.

J. F. P. PEROLD.
Secretaris.

Afdeelingsraads Kantoor,
Paarl, 10 Julij 1878.

MALMESBURY
EXECUTEURSKAMER

In den Boedel van wijlen Mejufvr. ELIZABETH SMITH, weduwe van wijlen CHRIST. KROESE.

DE Ondergeteekende heeft van de belanghebbenden in opgemelden Boedel last gekregen, om op VRIJDAG, den 26sten JULIJ aanst., te doen verkoopen, de plaats "Zomersverdriet," gelegen in het Zwartland, in de afdeeling Malmesbury, terwijl tevens zullen worden opgeveild:

Eenige mudden Koren, Stoelen, Tafels, Bedden en andere Huisraad.

B. WETHMAR, Secretaris.

Malmesbury, 8 Julij 1878.

J. W. Moorrees, Jr. & Co., Afslagers.

HET LAATSTE NIEUWS!

TEN einde plaats te maken voor het Groote Assortiment Koopmangoederen, door den heer SMUTS zelven in Engeland ingekocht en die binnen kort hier verwacht worden, hebben de Ondergeteekenden besloten, hun tegenwoordigen

Uitgebreiden en gevarieerden Voorraad

van af den 16den dezer tot het einde dezer maand op te ruimen tegen inkoopsprijzen en alleen tegen

KONTANTE BETALING.

Een bezoek aan onze Pakhuizen zal onzen Klanten en Vrienden gelegenheid geven om voor zichzelven te oordeelen.

SMUTS, LOUW & Co.

Malmesbury, 8 Julij 1878.

ZUID AFRIKAANSCHE
Wijnbouwersvereeniging
(GELIMITEERD).

BERIGT AAN AANDEELHOUDERS.

HIERBIJ geschiedt kennisgeving, dat de EERSTE JAARLIJKSCHE ALGEMEENE VERGADERING van AANDEELHOUDERS in de bovengenoemde Vereeniging zal plaats hebben

OP WOENSDAG,
7 Augustus 1878,
'S VOORMIDDAGS OM 10 UUR,

in de Koopmansbeurs te Kaapstad, ten einde den Jaarlijkschen Staat van Rekeningen en Rapport van de Direkteuren te ontvangen en voorts algemeene aangelegenheden te behandelen.

FRANCIS G. GOODLIFFE,
Voorzitter.

Grewes Gebouwen,
Kaapstad, 6 Julij 1878.

ZUID AFRIKAANSCHE
Wijnbouwersvereeniging
(GELIMITEERD).

BERIGT AAN AANDEELHOUDERS.

HIERBIJ geschiedt kennisgeving, dat na afloop van de Jaarlijksche Algemeene Vergadering,

OP WOENSDAG,
7 Augustus 1878,

een BUITENGEWONE ALGEMEENE VERGADERING van de AANDEELHOUDERS in de bovengenoemde Vereeniging zal worden gehouden, ten einde de Direkteuren te magtigen, het Kapitaal der Vereeniging te vergrooten met £50,000.

FRANCIS G. GOODLIFFE,
Voorzitter.

Grewes Gebouwen,
Kaapstad, 6 Julij 1878.

Staat van de Baten en Lasten der WORCESTERSCHE HANDELSBANK, op den 29sten Junij 1878.

LASTEN.

	£	s.	d.
Aan Aandeelhouders voor gestort Kapitaal	£6,925	10	0
„ Reservefonds opgeloopen ...	3,500	0	0
„ Circulatie, namelijk, heden uitstaande Noten ...	7,085	0	0
„ Bank Postwissels ...	11,000	0	0
„ Deposita, Vaste... ...	36,755	16	6
„ Do. Vlottende ...	8,195	18	11
„ Saldos debet aan andere Banken	0	0	0
„ Dividenden onbetaald ...	284	17	4
	£73,747	2	5

BATEN.

				£	s.	d.
Per Muntspecie in de Koffers der Bank				£3,751	6	0
„ Aanwijzingen op de Koloniale Schatkist ...				0	0	0
„ Orders en Traites op andere Banken ...				317	9	0
„ Noten van andere Banken in handen ...				0	0	0
„ Saldos in andere Banken ...				2,663	14	9
„ Bankgebouw ...				2,673	12	6
„ Wissels en Noten in disconto en nog niet vervallen ...				65,008	8	0
„ Wissels en Noten vervallen en onbetaald	£160	0	0			
„ Wissels en Noten speciaal verzekerd ...	172	10	2			
				332	10	2
„ Hypothekaire Verbanden ...				1,620	0	0
„ Overgetrokken Rekeningen ...				0	0	0
„ Brandkast, Meubelen, enz. ...				101	16	0
„ Zegels				25	12	0
				£76,494	8	5

Wij certificeren, dat wij bovenstaande Rekening nagezien hebben en dat dezelve juist en naar waarheid is.

J. P. JORDAAN, Sen., } Directeuren.
A. A. LE ROUX, }
J. E. FREISLICH, P.zoon, } Auditeuren.
L. M. GLAESER, M.D., }
H. BERNHARDI, Kassier.
J. H. HABLUTZEL, Boekhouder.

Vogelstruisvederen.

De Ondergeteekende wenscht hiermede bekend te maken, dat hij Struisvogelvederen koopt tegen de volle Marktprijs.

J. G. FREISLICH, F.zn.

Worcester, 1 Julij 1878.

SCHUTVERKOOPINGEN.

Door de Schutmeesters en op de plaatsen en dagen als ondergemeld, zal verkooping worden gehouden van vee als volgt:—

Julij 27.—Robt. Wicomb, Matjesfontein.—Een zwarte Os, omtrent twee jaar oud, gemerkt linkeroor halvemaan van achteren, regteroor scheur.

Julij 27.—J. H. Ebersohn, Heidelberg.—Een zwarte Vaars met een witte plek onder den pens, twee witte liezen en het middelste gedeelte van staart wit, ongemerkt, omtrent 2 jaren oud; een Angora Kapaterbok, regteroor sneedje van achteren, linkeroor winkelhaak van achteren, omtrent 2 jaar oud.

Julij 27.—H. G. Raubenheimer, Zeekoerivier,—een donkerbruin Muilezel, Merrie, omtrent zeven jaren oud, ongemerkt; een roode Vaars, omtrent twee jaar oud, ongemerkt.

Julij 27.—A. J. van Wijk, Langefontein.—1 donkerbruine Muilezel Ruin, omtrent 12 jaar oud.

Aug. 17.—P. J. Conradie, Rietvlei,—1 zwarte Os, witte pens, regteroor stomp, linkeroor winkelhaak van achteren, halvemaan van voren; 1 zwarte Os, witte pens, linkeroor scheur; 1 roode Os, witte rug, linkeroor halvemaan van voren en van achteren, regteroor winkelhaak.

SHIPPING INTELLIGENCE.

TABLE BAY.—ARRIVED.

July 10—Peggie Doy, bk. 248 tons, E W Dawson, from Grangemouth 8th April, to this port, with cargo coals.—Wm Anderson & Co, agents.

TABLE BAY.—SAILED.

July 9—American, URMSt. to Southampton.
10—Namaqua, SS, to Port Nolloth.
10—Melrose, CRMSt, to Natal.

De Zuid-Afrikaan.

ZATURDAG, 13 JULIJ 1878.

DE NORMAALSCHOOL.

Reeds van dat er sprake was van de oprigting eener Normaalschool meenden wij, dat men verstandig zou handelen met dezelve te stichten in verband met een der bestaande opvoedings-instituten van naam. Wij waren van gevoelen, dat indien zulks geschiedde, zoowel de Normaalschool zelve als het instituut, waaraan dezelve geafilieerd werd, er door zoude worden bevoordeeld. Het was ons van den aanvang af duidelijk, dat indien de Normaalschool geheel op zichzelve zou staan, dezelve óf een inrigting van zeer beperkten omvang zou moeten blijven, óf de onderneming er een zou zijn boven de krachten der Kerk. Het instituut zou óf het denkbeeld moeten laten varen, zijn kweekelingen op te voeren tot den hoogsten graad van in de Kolonie te vekrijgen kennis, óf het zou zich een onderwijzend personeel—een staf van professoren—moeten aanschaffen, veel talrijker dan dat van het Z. A. College of het Stellenbossche Gymnasium. Het zou toch behalve den literarischen cursus dier inrigtingen ook, en wel vooral, een technischen moeten hebben; behalve den leerlingen met een schat van kennis te verrijken, zou het hun theoretisch en praktisch moeten opleiden in de kunst van die kennis mede te deelen aan de jeugd, wanneer zij zelven onderwijzers zouden zijn geworden. Wij stelden ons de zaak daarom aldus voor: Wordt de Normaalschool gesticht in verband met, zegge het Stellenbossche gymnasium, dan wordt deze inrigting verrijkt met een additioneel getal leerlingen en wordt zij daardoor in staat gesteld, nog grootere uitgaven dan thans te besteden aan haar onderwijs. Het zou vooral leerlingen bekomen, die den literarischen en wetenschappelijken cursus tot het einde toe zouden doorloopen—aan welke het haar thans ontbreekt—zij zou een veel krachtiger B. A.-klasse dan haar tegenwoordige bekomen, en het zou haar de moeite waard kunnen worden, zelfs eene geregelde M. A.-klasse op touw te zetten. De onderlinge competitie in de gansche inrigting zou worden aangewakkerd door de bijeenbrenging van nog meer veelbelovende leerlingen van alle oorden des lands, dan die waarop Stellenbosch zich thans kan beroemen. Het bestuur der Normaalschool zoude met dat van het gymnasium in eene schikking kunnen treden, waarbij de kweekelingen der eerste hun literarisch en wetenschappelijk onderwijs van de gymnasium-professoren zouden ontvangen. En de eigenlijke Normaalschool zou alsdan bestaan uit eene kost-inrigting en modelschool, met een technischen onderwijzer, die zijn kweekelingen zou inleiden in het vak van onderwijs geven. Alzoo ingerigt zou de Normaalschool—meenden wij—minder kostbaar, maar veel doeltreffender zijn. Dat het bestuur der thans opgerigte school nu grootendeels met onze inzigten instemt, blijkt uit den volgenden brief, dien het op den 15 Junij ll. heeft gerigt aan den Secretaris van den Senaat van het Z. A. College:—

Mijnheer,—Wees zoo goed, de volgende zaak aan den Raad van het Z. A. College bij zijn volgende vergadering voor te leggen.

Het Bestuur der Normaalschool in verband met de Ned. Geref. Kerk te Kaapstad wenscht zich te bepalen bij het speciale werk van onderwijzers op te leiden, en niet te treden in een hoogeren cursus voor oude talen, wis- en natuurkunde, dan dien vereischt voor het matriculatie-examen. Het bevindt echter, dat er weldra voorziening zal moeten worden gemaakt voor jonge mannen, die, het vooruitzigt op, en in sommige gevallen zelfs het genot van, een inkomen als assistent onderwijzers latende varen, en zich bedienende van de door de Normaalschool verschafte geldelijke voordeelen, zich voor het B. A.-examen wenschen te bekwamen. Het komt ons voor, dat zij voor al het speciale werk van dezen aard de klassen in het Z. A. College behooren bij te wonen; en niet alleen zij, maar ook alle andere studenten uit ons instituut, die hunne studiën in een of ander vak, buiten de perken van onzen gewonen cursus wenschen voort te zetten.

Daar er geen onderwijzende Universiteit bestaat, gevoelen wij dat wij ons tot het Z. A. College moeten wenden voor hetgeen vereischt wordt ter volle verwezenlijking van ons doel. En wij wagen het, de meening te uiten, dat indien enkele bijzondere voordeelen worden toegestaan aan toekomstige onderwijzers, de Raad zich daardoor van een zijner regtmatige functiën zou kwijten, daar dat grootendeels zou dienen om het standpunt der opvoeding door de geheele Kolonie te verhoogen.

Hopende dat deze zaak gunstige overweging zal erlangen en dat wij spoedig zullen worden bekend gemaakt met de voorwaarden, op welke studenten van ons instituut mogen worden toegelaten tot een of meer klassen in het Z. A. College,

Verblijve ik, enz.,
G. W. STEGMANN, Jr.,
President van het Bestuur der Normaalschool.

Terwijl wij deze stap beschouwen als een in de regte rigting, twijfelen wij er aan, of velen der voorstanders zich niet iets veel meer grootsch van de Normaalschool voorstelden, dan die thans blijkt te zijn, en of het voorgestelde doel niet met veel minder kosten had kunnen zijn bereikt, had de Synode zich een schikking als die in bovenstaanden brief omschreven van den aanvang af voor oogen gesteld.

De Secretaris van den Senaat schijnt het niet de moeite waard te hebben geacht den brief, als daarin verzocht, te leggen voor den Bestuursraad van het College, maar dien enkel voor den Senaat te hebben gelegd. Dat ligchaam had natuurlijk geen het minste regt in de voorgestelde schikking te treden, maar passeerde de volgende resolutie:—

Dat bij het gekozen Comité der Wetgevende Vergadering over het Z. A. College zal worden aangedrongen, in de Bill, die thans voor het Huis is, speciale voorziening te maken ten behoeve van onderwijzers, die de klassen in het College wenschen bij te wonen.

DE ACCIJNSBILL.

De discussiën over de Accijnsbill, gisteren namiddag in het comité-generaal van de Wetgevende Vergadering heropend, namen aanvankelijk een warmen toon aan, wegens een bedreiging van den Kolonialen Secretaris, dat hij door zou blijven zitten, totdat de gansche Bill zou zijn afgehandeld. De bedreiging had echter een tegenovergestelde van de door hem bedoelde uitwerking. Onderscheidene leden trokken zich dezelve zoo zeer aan, dat de geheele namiddag verslonden werd door het strijden over eene enkele clausule. In de avondzitting sloeg de Regering echter een zachtmoediger toon aan. De Premier bood aan, een van tweeën te doen: 1. De belasting tot 1s. 6d. te verminderen en restitutie te geven op den uitvoer over de grenzen, of 2. De belasting te verminderen tot een shilling per gallon zonder restitutie. Het Huis verkoos het eerste. De Regering beloofde tevens, allen spiritus, die gedaan wordt in wijn, hetzij voor Koloniaal gebruik of uitvoer—berekend naar zeker tarief—van accijns vrij te stellen; en eene clausule in te leveren, om allen brandewijn en spiritus, thans in handen van kooplieden, mede te belasten. Dit deed den tegenstand tamelijk verminderen, eenige clausulen werden zonder tegenstand gepasseerd, en het Huis verdaagde ten 11 ure, om de overweging der Bill heden voort te zetten.

Wij vertrouwen, dat de vertegenwoordigers der wijndistrikten, wat zij ook mogen doen, niet zullen berusten in een vergelijk, waarbij geen restitutie wordt toegestaan op naar het binnenland vervoerden brandewijn.

Preekbeurten op Morgen. — Groote Kerk: 's morgens, Dr. Robertson; Engelsch, Dr. Robertson; 's avonds, Ds. Stegmann. Nieuwe Kerk: Ds. Luckhoff.—Te Zeepunt, Ds. Stegmann.—Te Papendorp, Eerwaarde Heer Knobel.—Bij al de diensten geschiedt de maandelijksche collecte voor de armenscholen der Kerk.

In de Duitsch E. L. Kerk zal morgen voormiddag ten 10 ure worden gepreekt in de Hoogduitsche, en 's avonds ten half 7 ure in dezelfde taal.

Meel wordt te Bloemfontein betaald met £3 11s. 6d. per mud.

Landdrost Truter, van Bloemfontein, stond op het punt om voor zes maanden op verlof te gaan.

De Vrijwilligers van Fraserburg en Carnarvon, die nog dienst doen op de grenzen, lijden aan de mazelen.

Een passagier, die Woensdag morgen met den trein naar het Station Durbanweg vertrok, viel bij het uitstappen dood op het perron neder.

De heer Samuel Patton Impey heeft vergunning gekregen tot het uitoefenen der genees- en heelkundige praktijk in deze Kolonie.

Nieuwe Insolventies.—John Dalgetty, te Port Elizabeth, suikerbakker; schulden, £288 13s.; tekort, £179 7s. 5d. John Paul Sennitt, te Port Elizabeth, kruidenier; schulden, £6,251 4s. 11d.; tekort, £1,228 1d.

Aanstellingen.—De heer S. H. Raubenheimer tot Veldkornet van de wijk Klippe- en Doornrivier in de afdeeling George; de heer G. W. Bartie tot Veldkornet van de wijk Middenveld in de afdeeling Colesberg.

Tenders.—Het Gouvernement vraagt tenders voor het vervoeren van de malen tusschen het spoorwegstation Eersterivier en Somerset West, tweemaal per dag heen en terug, per passagierskar met niet minder dan twee paarden.

De Wetgevende Raad van Natal, de zitting van welk ligchaam op 27 ll. geopend is, krijgt vier Bills voor zich die betrekking hebben op Koloniale verdediging, een onderwerp dat dus ook daar van het eerste belang wordt geacht.

Ds. P. R. Pieterson, vroeger predikant te Stockenstrom, naar Schotland vertrokken ter bevordering zijner gezondheid, en tevens om in de geneeskunde te studeren, heeft na drie jaren studie te Glasgow en Edenburg, den graad verworven van F.R.C.S., te Edenburg, en van M.D. te Brussel.

Holland heeft, naar beweerd wordt, weer een anderen oorlog in 't verschiet, ditmaal met Hayti. Berigten uit New-York zeggen, dat verscheidene Nederlandsche oorlogschepen bij San Domingo aangekomen zijn om opgave te eischen van zekere koopvaardijschepen, die door de autoriteiten aldaar in beslag zijn genomen.

Matriculatie.—Naar men verneemt zijn omtrent 130 kandidaten verschenen bij de matriculatie-examens, die in deze week hebben plaats gehad. Voor zoo groot een aantal was er in de gewone lokalen geen plaats genoeg beschikbaar, en daarom moesten de jongelieden van het Bisschoppelijk Kollege in hun eigen school geëxamineerd worden.

De Municipaliteit van Worcester is bezig met een weg te maken van Matjesfontein naar Fraserburg en Sutherland, terwijl onder opzigt van den inspekteur J. W. H. Meiring een nieuwe drift wordt aangelegd. Ook zal er een post worden daargesteld. Dit zal, zegt men, den afstand met verscheidene uren bekorten.

Een Woestaard.—Onlangs had in het Magistraatshof te Maritzburg een ergerlijk tooneel plaats. Een soldaat die wegens dronkenschap beboet werd, voer op de schandelijkste wijze tegen den Magistraat uit, mishandelde een diender die hem weg wilde brengen, en gedroeg zich zoo boosaardig, dat men hem handboeijen aandoen en naar zijne cel in de politiewacht dragen moest.

Spoedig veranderd.—Een paar weken geleden vertelden de Vrijstaatsche bladen, dat het vee smoorvet was en dat de slagters lastig gevallen werden om mager vleesch, hetwelk ze echter niet leveren konden. Nu vertellen ze weer: de ossen, koeijen en paarden zien er slecht uit, omdat de sprinkhanen hun het gras voor den neus weggekapt hebben. Die booze sprinkhanen!

De heer N. S. Malherbe, voorheen van Simonsstad, werd den 23 Mei ll. in het "Royal Hotel" te Potchefstroom, bij gelegenheid van zijn aftreden uit de betrekking als bestuurder der Kaapsche Handelsbank aldaar, een diner aangeboden, waarbij 40 tot 50 der invloedrijkste heeren aanzaten. De heer John Reid, van de firma F. W. Reid & Co., die voorzitter was, stelde een heildronk in op de gezondheid van den heer Malherbe, waarin hij de welvaart der Bank toeschreef aan den onvermoeiden en bekwamen ijver van dien heer.

Storm.—Kort na middernacht van Woensdag ll. groeide de toen heerschende noordoostenwind aan tot een storm, die in hevigheid niet veel onder deed voor de zwaarste, waarmede wij somtijds in den winter bezocht worden. De rigting van den wind en het geweld der rukvlagen veroorzaakten een geduchte beroering in de baai. De bark *Etta Loring*, die tien dagen te voren het Dok verlaten had, raakte aan het drijven, en haalde noodseinen op, maar een der booten van Tom Kehoe bragt haar een tros en zoo ontkwam zij verder onheil.

Grensberigten.—Het laatste wat van de Noordergrenzen gemeld wordt is dat gedateerd is Kimberley, Maandag 8 dezer, luidt als volgt:—"De handelsstatie aan Boetsap aangevallen op Zaturdag avond. Horsely en Hunter gewond. Al het vee genomen. Vijand trok af vóór het aanbreken van den dag. Deze plaats is gelegen op de direkte lijn naar Kuruman, omtrent zes uren van Barkly."—Van de Oostelijke Grenzen verneemt men, dat het Gouvernement besloten heeft, zoo wat 500 man van Kama's stam naar de Queenstownsche spoorlinie te zenden en ook grootere aantallen dierzelfde Kaffers, onder welke veel gebrek moet bestaan, in andere rigtingen dergelijk werk te bezorgen.

Grensverdediging.—Kapt. Southey, een zoon van onzen voormaligen Kolonialen Secretaris, is naar Fort Beaufort vertrokken om het hem onlangs opgedragen militaire kommando over dat distrikt te aanvaarden. Maar hij zal weldra eene andere aanstelling bekomen, namelijk van tweeden officier in rang bij de Kaapsche Rijdende Scherpschutters, waarbij Majoor Moore den eersten rang bekleeden zal, zoodra dat wapen wordt zamengesteld. Kapt. Southey heeft sedert 1864 verscheidene militaire betrekkingen bij H. M.'s leger bekleed. Voorts verneemt men, dat Kapt. Brabant een kommando is aangeboden bij de Boerenruiterij, zijnde de keus van een regement aan hem overgelaten.

Ketchwayo.—De *Natal Times* gelooft niet dat de Transvaal zoo heel ligt met dien zwarten koning in een oorlog zal worden gewikkeld. Zij redeneert namelijk aldus:—"Dit is niet geheel en al toe te schrijven aan de vredelievendheid der Zulus, ofschoon wij gelooven dat Ketchwayo ten sterkste tegen eenige vijandelijkheden is, en dat hij alle pogingen zou aanwenden om eenen oorlog te voorkomen. De houding van zijn volk, ofschoon niet onwillig om zich met ons te meten, is nogtans vredelievend, omdat zij weten dat Oham, een magtig Opperhoofd, die altoos vriendschappelijk jegens de Engelschen gezind was, gereed staat hen aan te vallen op 't zelfde oogenblik dat de vijandelijkheden tusschen de Transvaalsche Regering en de Zulus zouden losbreken." Intusschen laten de autoriteiten het niet op die wezenlijke of ingebeelde vijandigheid tusschen die magtige stamhoofden aankomen, maar zorgen dat er troepen bij de hand zijn, misschien wel met het doel om te maken dat er een einde komt aan die langdurige en nadeelige spanning op de grenzen.

Plotseling Overleden.—Men schrijft uit Calvinia, dat op 29 Julij ll., na eene ongesteldheid van niet langer dan een halfuur, is overleden, ter plaatse Bovenleer, in dat distrikt, de heer Jacobus Hendrik Louw, Sr., oud 68 jaren. In hem verliest het distrikt een zijner meest geachte inwoners, een christelijk gezind, weldadig, hulpvaardig, gastvrij man, wien het hart op de regte plaats zat, en die een hartelijk en daadwerkelijk aandeel nam in al wat de zedelijke en stoffelijke welvaart zijner landgenooten kon helpen bevorderen, steeds werkzaam zoo wel op kerkelijk als op maatschappelijk gebied. Voor zijne nagelaten weduwe en kinderen is zijn heengaan een zeer treffend verlies.

Produktenmarkt te Port Elizabeth.—Wolmarkt van *Maandag*:—Gewone hoeveelheid aangeboden. Goede opkomst. Sneeuwwitte 1s. 5½d.; "scoured," 1s. 3½d.; grove gekleurde, 4½d. tot 4½d.; vetwol, 5½d. tot 6½d.; fijne vliesgewasschen, 8½d. tot 9½d. per lb. Angorahaar van goede kwaliteit deed 1s. tot 1s. 5½d.; inferieure 6½d. per lb.—*Dingsdag*:—Groote hoeveelheid produkten aangeboden. Struisvederen, bloed, haalden van £40 tot £45; een speciaal partijtje, £50; primas, £29 tot £33; getopte, £22 tot £25; eerste witte, £25 tot £29; lange zwarte, £10 tot £11; lange vale, £5 10s. tot £7; witte staart, £11 tot £12 10s. per lb.—*Woensdag*:—Bokkevellen deden 8½d., schapevellen, 4½d.; Angora dito, 6½d.; droogehuiden, 3½d.; natte, 2d. per lb. Kaapsche vellen, 1s. het stuk.

De Kriminele Zitting begint aanst. Maandag. De kalender is klein, bevattende zeven zaken. Adriana Desmore, een dienstmeid te Paarl, staat aangeklaagd van valsche handteekening en bedrog in achttien verschillende gevallen, hebbende zij even zoovele malen uit een magazijn aldaar goederen gehaald op orders met den nagemaakten naam van juffrouw J. C. Wahl onderteekend. Louis Stock, voormalig winkelier in de Pleinstraat alhier, moet teregtstaan op de beschuldiging van bedriegelijke insolventie, en tien zeelieden wegens beweerd openbaar geweld met aanranding, op 9 Junij ll. gepleegd tegen de politie te dezer stede. Jan Pietersen staat aangeklaagd van diefstal met inbraak te Mostertbaai, en Simon Roode, een zadelmaker, van een zelfde misdaad te Wijnberg. Pompey, *alias* Bokkie, heeft aanranding ten zijnen laste, en eindelijk is Catharina Adams, een waschvrouw, beschuldigd met het stelen van kleederen te Kaapstad.

Willowmore, 6 Julij 1878.—De mazelen hebben hier in den laatsten tijd zeer sterk geheerscht. Bijna al de kinderen van het dorp hadden dezelve. Gelukkig zijn alle aangetasten hersteld of herstellende. Ook enkele bejaarden hadden de ziekte, en bij een paar gevallen was de afloop doodelijk.—De opkomst der gemeente bij gelegenheid van het ll. Zondag hier gevierde Nachtmaal was zeer schraal, 't geen moet toegeschreven worden aan de geheerscht hebbende erge koude (sneeuw en regen) en geheerscht hebbende en nog heerschende mazelen. Ds. Joubert, van Uniondale, was overgekomen om onzen Leeraar te assisteren, en nam verscheidene diensten waar. ZEerw. heeft hier zeer voldaan.—Onze nieuwe Kerk zal (D.V.) 12 October a.s. plegtig ingewijd worden. Wij verwachten bij die gelegenheid eene buitengewone opkomst van de gemeenteleden en andere belangstellende vrienden uit de naburige gemeenten.—Een groote Bazaar zal gehouden worden op den 11den October.—De *Ring van George* zal ook alhier vergaderen, en wel op Dingsdag, 15 October. Een en ander zal, zoo als ligt te bevroeden is, alhier een zeer aangename drukte geven.

De Moord op de Familie Burness.—De *Diamond News* wijst op het feit, dat sedert den gruwzamen moord op Danielskuil eene maand verloopen is, en dat nog geene enkele poging is gedaan om de moordenaars in handen te krijgen. Zij hebben, zegt dat blad, "tot een paar dagen geleden openlijk geleefd in een dorp, zoowat veertig mijlen van het tooneel des moords aan den grooten weg van Danielskuil naar Kuruman. Zij hebben geene poging gedaan om de goederen der vermoorden te verbergen. De wagens stonden openlijk in het dorp. De persoonlijke eigendommen der vermoorden werden in bezit genomen en gebruikt. De moordenaars, met groote aantallen andere Kaffers, hebben feest gevierd met het vleesch der gestolen beesten en zich er op beroemd, dat zij alle andere blanken in de nabuurschap konden vermoorden, voordat er hulp zou kunnen opdagen. Het schijnt niet algemeen bekend te te zijn, dat de moord op Danielskuil slechts een gedeelte was eener zamenspanning om al de Europeanen in deze streek van Kafferland om het leven te brengen. Er is echter niet de geringste twijfel aan, dat zulks werkelijk het geval was."

Een Ernstige Aanklagt.—William Petersen, een klerk bij het spoorwegstation, is Donderdag voor den Magistraat alhier gebragt onder beschuldiging van vergrijp aan den maaltasch van Papendorp. De stations- en postmeester aldaar verklaarde, dat hij de bewuste maal Woensdag morgen, inhoudende zeven gewone en een aangeteekenden brief, den laatste door hem zelven aan den Postmeester-Generaal geadresseerd, en bevattende o.a. £1 7d. 8d. in muntspecie, goedverzekerd, aan den kondukteur had afgegeven. Laatstgenoemde weder verzekerde, dat hij dezelfde maal ongeschonden had afgeleverd aan den spoorwegbeambte, (Petersen meende hij); en volgens getuigenis van de postbeambten bleek, dat de bedoelde maal bij het openen slechts drie gewone brieven en in 't geheel geen aangeteekenden inhield. De kontroleur van posterijen zeide, dat toen Petersen in hechtenis genomen werd, men in zijn laars een sleutel vond, die op de sloten van sommige maaltasschen paste, maar niet op dat van de bewuste maal. De gevangene werd aangehouden tot Woensdag. In den laatsten tijd waren dikwijls brieven uit sommige malen vermist. En deze was de tweede maal dat zulks met de Papendorpsche maal geschied was.

Een Rectificatie.—Gelijk van zelf spreekt, heeft hetgeen door den heer Harris, een der drie "Vrienden," die Zuid Afrika bezocht hebben, op eene vergadering van dat Genootschap in Londen gezegd is over "mishandeling, door Britsche onderdanen in Zuid Afrika gepleegd op inlanders, vooral op vrouwen," in Engeland opspraak gemaakt en ergernis verwekt tegen de blanke Kolonisten, die men daar, even als wij ook gedaan hebben, voor de betichte personen hield. Het doet ons genoegen nu te kunnen melden dat zulks volstrekt niet in de bedoeling van dien spreker lag. In een brief aan de Londensche *Daily News* haast hij zich dien verkeerden indruk weg te nemen. De heer Harris zegt namelijk, en zijn woord is ons voldoende, eenvoudig te hebben gedoeld op de gewoonten der inlanders, en verzekert dat zijne aanmerkingen uitsluitend op die gebruiken betrekking hadden, welke heerschten onder eenige der stammen, en het gevolg waren van veelwijverij en gedwongen huwelijken. De heer Harris betuigt dat het volstrekt niet zijne bedoeling was, om de *kolonisten* te beschuldigen van het pijnigen en martelen van inboorlingen, enz. Hij heeft dadelijk, zoodra hij bemerkte dat zijne rede onnauwkeurig was gerapporteerd in eenige bladen, aan Sir Bartle Frere getelegrafeerd om dezen te melden wat hij had gezegd.

Stedelijke Raad.—Ter vergadering van Woensdag waren aanwezig de Mayor en dertien leden. Op de rekening was een bedrag van £572 overgetrokken. De straataannemer werd beboet met £5, omdat hij de vuilnis-ophaalders niet van bezems voorziet.—Tegen den heer Wicht was weer eene vervolging ingesteld.—Op een schriftelijk verzoek van eenige kooplieden en winkeliers werd een antwoord voorgesteld, dat de Raad geen onderscheid maken kon in het verbod tegen het plaatsen van goederen op stoepen. Het rapport werd echter naar de Commissie terugverwezen.—Het rapport der Commissie van Waterwerken omtrent het niet vellen van zekere boomen in de Hofstraat, werd aangenomen.—Besloten, dat alle te laat ingekomen nominatiën voor den Stedelijken Raad buiten aanmerking zullen blijven.—Met den heer van Breda eene moeijelijkheid ontstaan zijnde betreffende over zijn eigendom loopend stadswater, werd besloten, door middel van eene conferentie eene vriendschappelijke schikking te beproeven.—Het voorstel van den heer Stigant om de resolutie van de vorige week, betreffende zeker eigendom van den heer Wicht, te herzien, werd afgestemd.—De heer Moller stelde voor, om den Stedelijken Ingenieur, wegens herhaalde ongehoorzaamheid aan de bevelen des Raads en pligtverzuim, vooral in zake de kwestie van boomen vellen, op staanden voet te ontslaan. De heer Inglesby sekondeerde de motie, maar alleen om de onbeschaamdheid van den voorsteller te doen uitkomen. Scherpe aanmerkingen van gelijken aard volgden, en na eenige discussie werd den voorsteller eene week tijd gegeven om eene formele beschuldiging in te dienen.—Een van den Magistraat ingekomen rapport betreffende adsistentie die van de politie gevraagd was in het handhaven der Stedelijke Regulatiën, met de aanmerkingen van den Secretaris daarop, voorgelezen zijnde, werd besloten, beide stukken naar den Kolonialen Secretaris te zenden.—Om 1 uur verdaagde de Raad.

DE GRENZEN.

Het volgende telegram werd gisteren in de Wetgevende Vergadering voorgelezen:—

Van den Civielen Commissaris te King William's Town aan den Kolonialen Secretaris te Kaapstad.

Mantanzima en Edmund Sandilli zijn nu veilig in den tronk alhier.

Bissett Sandilli, broeder van bovengenoemden, heeft zich overgegeven, zeggende dat hij zulks niet zou hebben gedaan, waren zijne broeders niet gegrepen

HET PARLEMENT.

WETGEVENDE RAAD.

VRIJDAG, 5 JULIJ.

De Thesaurier-Generaal legde ter tafel de correspondentie betreffende het pensioen van den heer Rawson W. Rawson.

DE LAATSTE OORLOG.

De heer Geard had de volgende motie op de agenda:—"Dat ZExc. den Gouverneur verzocht wordt, zoo spoedig doenlijk na afloop der tegenwoordige vijandelijkheden op de grenzen, eene commissie aan te stellen om onderzoek te doen naar en te rapporteren over de oorzaken van de jongste uitbarsting, naar den toestand der inlandsche stammen op en onmiddelijk over onze grenzen en over de beste middelen om hun een goed bestuur te verschaffen." De spreker betoogde dat met het oog op de vaak herhaalde Kafferoorlogen, die het land zooveel kostbare menschenlevens en zooveel schats gekost hadden, het dienstige zijner motie geene omschrijving behoefde. Geen zweem van gebrek aan vertrouwen op het Gouvernement bewoog hem daartoe, maar de overtuiging dat met een verstandig bestuur de inlanders, die sommigen gaarne van de aarde zouden verdelgd zien, een bron van welvaart voor de Kolonie konden worden. Maar men moest eerst de oorzaken weten, die hen zoo opstandig maakten. Zijns inziens had de vrije verkoop van sterke dranken in groote mate schuld daaraan. De laatste oorlog was de derde, waarvan spreker persoonlijk kennis droeg, terwijl in Natal, waar de handel in drank niet vrij was, de rust in al dien tijd niet was verstoord geworden. Er waren andere aanleidingen, die echter in het stambestaan lagen en in het gebrek aan onderwijs, omtrent al welke en vele andere zaken het Gouvernement door middel eener commissie de vereischte informatie zouden kunnen bekomen.

Er volgde een langdurige discussie in den loop waarvan de Thesaurier-Generaal de opmerking maakte, dat sedert de motie op de agenda geplaatst was, de zaken eene groote verandering ondergaan hadden en het Ministerie veelzijdige inlichtingen had bekomen. Andere leden zagen in de motie eene poging om der Regering eene verklaring te ontlokken, aangaande hare inlandsche politiek. Nog andere sprekers, die den heer Geard de beste bedoelingen met zijne motie toeschreven, geloofden toch dat hare aanneming en de gevolgelijke aanstelling eener commissie den schijn zou hebben van eene handeling niet alleen afgescheiden van, maar zelfs gerigt tegen de Regering. De heer Geard verklaarde zich na de gehouden discussie bereid zijne motie in te trekken, hetwelk geschiedde met toestemming van den Raad.

BILL TOT WIJZIGING DER MUNICIPALE WET.

De heer Te Water stelde de tweede lezing dezer Bill voor.

De Thesaurier-Generaal zeide, dat hij van zijn kollega den Prokureur-Generaal in last had, te verklaren, dat deze voornemens was om in de eerstvolgende sessie eene geamendeerde algemeene municipale Wet voor te stellen, die aan al de vereischten van het geval zou beantwoorden en het verder oplappen der oude Wet onnoodig maken. Hij hoopte dus, dat de nu voorgestelde Bill zou worden ingetrokken.

De heer de Korte wees op zekere bedenkingen tegen het ontwerp en stelde voor, over te gaan tot de volgende order van den dag, waartoe besloten werd.

BILLS.

De Bills op inlandsche lokatiën en die op de Kaapsche Rijdende Scherpschutters gingen door het Comité en de derde lezing werd bepaald op Dingsdag, tot welken dag de Raad verdaagde.

DINGSDAG, 9 JULIJ.

ONTWAPENINGS-BILL.

Het Comité over deze Bill werd hervat. Er had eene langdurige discussie plaats over een amendement, om van Artikel 9 dat gedeelte weg te laten, hetwelk zegt, dat degene die wel eene licentie heeft om wapenen te dragen, maar haar, des gevraagd, niet vertoonen kan, bloot staat aan gevangenisstraf (met of zonder dwangarbeid), voor niet langer dan zes maanden, en eene boete van niet meer dan £20.

De Prokureur-Generaal streed ijverig voor het behoud der bepaling, die hij zeide ook in Ierland wet te zijn.

Het amendement werd evenwel met 11 tegen 5 stemmen aangenomen en de bepaling doorgehaald.

De Raad maakte nog eenige verdere amendementen in de Bill, maar geene van groot belang. De heer Quin stelde voor, om aan iederen burger en boerenruiter het regt te geven, het vertoonen van licentiën te vorderen, en de heer Wood om kogelvormen en slaghoedjes ook te brengen onder de artikelen, voor welke eene licentie vereischt wordt. Daar echter de Prokureur-Generaal was heengegaan, werd het Comité opgeheven.

KROONLANDERIJEN.

Deze Bill van de Wetgevende Vergadering ontvangen zijnde, werd voor de eerste maal gelezen en de tweede lezing bepaald op Donderdag, waarop de Raad verdaagde.

WOENSDAG, 10 JULIJ.

AANPLANTINGEN LANGS DE SPOORWEGEN.

In antwoord op eene vraag van den heer Geard zeide de Thesaurier-Generaal, dat te Worcester een plantsoen van veertig acres was aangelegd, dat binnen kort te Beaufort West een dergelijk werk op kleiner schaal zou begonnen worden, en dat de Superintendant last ontvangen had, om te rapporteren over andere geschikte plekken in de nabijheid der westelijke spoorlinien. Wat het Oosten aangaat, was tot nog toe niets anders gedaan dan het geven van magtiging aan den Superintendent om 1000 jonge boomen naar Oost Londen te zenden.

HET NIEUWE SPOORWEGSTATION.

De heer Geard vroeg, of er bezwaar bestond tegen het produceren van eene opgaaf van alle kosten in verband met den aanbouw van het nieuwe spoorwegstation te Kaapstad, benevens eene schets van den plattegrond der gebouwen, zoodat het aantal, de grootte en de bestemming van al de vertrekken kon worden nagegaan.

De Thesaurier-Generaal antwoordde, dat de Spoorweg-Ingenieur last gekregen had, een staat in te dienen.

MUNICIPALITEIT VAN GRAHAMSTAD.

Deze Bill werd in Comité behandeld. De eenige belangrijke verandering bestond in het doorhalen der clausulen die de uitspraak van den Stedelijken Raad in zake schatting van vaste goederen beslissend maakten.

DE ALIWAL NOORD BILL

Ging zonder amendementen door het Comité.

DE VRIJWILLIGER-BILL.

Deze Bill, voor de derde maal gelezen zijnde, werd aangenomen.

De Raad verdaagde.

DONDERDAG, 11 JULIJ.

HET REGTERLIJKE DEPARTEMENT.

De heer Quin stelde, volgens kennisgeving, der Regering de vraag voor, of zij maatregelen genomen of in overweging had, om een derden regter aan het Oostelijke Hof toe te voegen.

De Prokureur-generaal antwoordde, dat eene hervorming op regterlijk gebied een der onderwerpen was, die de ernstige aandacht der Regering verdienden, en hij zelf zou gaarne, hadden omstandigheden het niet belet, nog in deze zitting een maatregel hebben ingediend. Maar over iets van zoo groot belang moest het geheele land worden gehoord, en daarvoor bestond de beste gelegenheid bij de eerstvolgende algemeene verkiezing. En nu was ook de Hoofdregter absent, maar die zou, hoopte hij, weldra weer terug zijn en diens raad en voorlichting was onmisbaar. Spreker kon echter dit zeggen, dat als hij zijn ambt bleef bekleeden, in de volgende zitting een maatregel ter hervorming door hem zou worden ingediend.

BILLS.

De Ontwapenings-bill ging zonder amendementen door het Comité.

De Bill op Kroonlanderijen werd voor de tweede maal gelezen.

De Grahamstadsche Municipaliteits-bill kwam verder in behandeling, totdat de Raad verdaagde.

WETGEVENDE VERGADERING

WOENSDAG, 10 JULIJ.

STEENKOLEN TE INDWE.

Het Huis ging in comité over het rapport der Commissie omtrent de belooning voor het ontdekken van steenkolen. De Commissie was van oordeel, dat de heer Ferguson regtmatige aanspraak had op de door het Gouvernement toegezegde belooning van £500 voor zijne ontdekking van een kolenmijn te Indwe. De Commissaris van Openbare Werken wees op het feit, dat de ontdekking niet voldeed aan de voorwaarden, door het Gouvernement gesteld voor het toewijzen dier belooning. Maar daar de Regering overtuigd was van het belang der ontdekking, achtte zij eene belooning van £250 regtmatig en tevens voldoende om de Regering te vrijwaren van de aanklagt, dat zij hierin op te bekrompen wijze te werk ging.—In den loop der discussie, die daarop volgde, uitten sommige leden de meening, dat de ontdekking door hare bijzonderheden van nog grootere waarde was, dan als zij striktelijk had beantwoord aan al de konditiën der uitgeloofde premie. —De heer Merriman kwam der Regering te hulp met de bewering, dat de ontdekking, wel verre van aan al de gestelde voorwaarden te voldoen, zoo wel in de uitgestrektheid van het kolenbed als in de kwaliteit der steenkool verre daar beneden bleef, zoodat de ontdekker eigenlijk geen regt had op de premie, en naar sprekers inzien zou £50 eene genoegzame belooning zijn, gelijk het vorige Gouvernement ook reeds aangeboden had.

De heer Paterson wilde als een amendement een premie van £300 voorstellen, maar toen dit eenig gelach opwekte, zeide hij, te zullen stemmen voor de £500.

De heer de Wet twijfelde, of iemand, die toevalligerwijze op eene naburige Gouvernementsplaats, waar ieder weet, dat steenkolen bestaan, eene mijn vindt, die bovendien nog niet aan de voorwaarden voldoet, wel wettige aanspraak had op de volle toegezegde premie. Spreker meende, dat de heer Ferguson voor zijne moeite, die geleid had tot de ontdekking, met £250 wel betaald zou zijn.

Na nog eenige discussie werd het amendement van £250 aangenomen.

BETALING AAN PARLEMENTSLEDEN.

De hr. Solomon stelde overeenkomstig kennisgeving voor, in comité te gaan over eene resolutie, die ten doel had, artikel 90 van Constitutie-ordonnantie in dier voege te wijzigen, dat het aantal dagen voor welke de ter zitting opgekomen leden van beide Parlementshuizen regt op de ontvangst van presentiegelden hebben, van 50 tot 90 word verhoogd. De spreker zeide, dat het onmogelijk was, de wetgevende aangelegenheden des lands in minder dan drie maanden af te doen. Het Huis was nu reeds twee maanden in sessie en iedere moest overtuigd zijn, dat er nog wat vrij wat werk te doen overbleef. Men had slechts het enorm uitgebreide spoorweg-rapport aan te staren om zulks volkomen in te zien. En wat was het gevolg der tegenwoordige schaal van betaling? Dit, dat het Huis, als de zitting eenigen tijd geduurd had, van een groot gedeelte zijner leden beroofd werd. Men kon ook moeijelijk verwachten, dat alle leden zich de groote opoffering konden laten welgevallen, die een niet vergolden langdurige afwezigheid van hun woonplaatsen en gewone werkzaamheden vereischte. Andere bestuursligchamen, bijvoorbeeld Afdeelingsraden, kregen betrekkelijk veel meer presentiegeld, en zelfs in den economisch bestuurd wordenden Vrijstaat werd aan de leden—als spreker zich niet vergiste—£2 per dag betaald. Hij stelde derhalve de motie voor.

De heer Louw bestreed het voorstel op grond van den slechten finantiëlen toestand van de Kolonie en wilde de kwestie overlaten aan het nieuwe Parlement, dat weldra het tegenwoordige zou moeten opvolgen. Hij stelde voor, dat de Voorzitter den stoel zou verlaten.

De heer Hopley was er voor, den leden ten minste zooveel te geven, als die van den Vrijstaatschen Volksraad kregen, namelijk £2 per dag.

De heer Human bestreed de oorspronkelijke motie. Er waren dezulken onder de leden,—namen wilde hij zelfs op het oogenblik daartoe niet noemen,—die slechts eenige dagen de zitting bijwoonden: en in hun geval zou eene vermeerdering van presentiegeld toch wat al te erg zijn. Hij stemde voor het amendement.

De heer Ph. Watermeijer achtte de motie zeer gepast en tijdig. Wat betreft de leden die slechts enkele dagen de zitting bijwoonden, zij waren de uitzondering, en het stond niet mooi, het voor te stellen alsof zij den regel uitmaakten.

De heer Louw zeide, men moest niet vergeten dat wat aan de leden betaald werd niet te beschouwen was als vergoeding voor verblijf in Kaapstad, maar meest voor de reiskosten heen en terug, en daarvoor was £50 genoeg.

De heer Paterson trachtte duidelijk te maken, dat de tegenwoordige regeling het Huis heel spoedig beroofde van de beste mannen die het had, en trad in eene berekening, waaruit blijken moest, dat, zelfs de vergoeding voor reiskosten, voor vele leden de gewone toelaag bij lange na niet genoeg was. Ook was er geen enkel land in de wereld, welks begrooting van uitgaven hij had ingezien, waar de uitgaven voor het Parlement zoo weinig waren als in deze Kolonie; ze waren inderdaad bepaald bespottelijk gering, bij vergelijking gesproken.

De heer Merriman zeide, dat het lid voor Kaapstad (de Voorsteller) zich vergiste met de meening, dat de leden van den Vrijstaatschen Volksraad £2 per dag kregen. Integendeel—het voorstel daartoe had een hevigen storm van verontwaardiging opgewekt. Men had spottenderwijs de "landsvaders" "landsverraders" genoemd, en van het voorstel was niets gekomen. Spreker voor zich bestreed echter eene verhooging niet geheel, maar meende dat eene toelaag voor 75 dagen genoeg zou zijn.

De heer Solomon beantwoordde eenige ingebragte bezwaren en ontwikkelde nogmaals de gronden, waarop hij zijne motie had voorgebragt.

De heer Molteno dacht dat de tijd bijzonder ongelukkig gekozen was voor deze verandering, en dat men in het land eene algemeene gezindheid daartegen vinden zou. Zijns inziens zou men beter doen, die kwestie over te laten voor het volgende Parlement.

De heer Louw hoopte, dat de motie ingetrokken zou worden, anders moest hij aanstaan op zijn amendement. Aan alle kanten moesten belastingen

opgelegd worden, zelfs op de armste klassen—en was dit dan een tijd om zoo noodeloos liberaal te wezen? Men zou altijd knappe mannen als vertegenwoordigers kunnen krijgen, al werd er ook nog zoo weinig vergoeding toegestaan. Men had ze nu met de gering genoemde betaling ook; knappe mannen van zaken zelfs uit alle gedeelten des lands, en wat betreft die hoog geslepen mannen van zaken—wij hadden ze volstrekt niet noodig.

De heer Paterson zeide nu, dat het per slot van rekening misschien maar beter zou zijn, de zaak te laten rusten, als namelijk het Gouvernement de bedoeling der motie als een soort van wenk zou willen nemen, om de zaak in de volgende zitting voor het Parlement te brengen, namelijk in den zin eener instruktie van de tegenwoordige Wetgeving aan de volgende.

De Koloniale Secretaris erkende, dat de betaling aan de leden volstrekt geene vergoeding was voor de uitgaven die zij gedurende een langdurig verblijf in Kaapstad moesten aangaan. Hij geloofde echter niet, dat eene verhooging noodig was, om de beste mannen des lands in het Parlement te krijgen. Men had hier een Parlement, dat het welverdiende respekt van het buitenland genoot en een gunstige vergelijking kon doorstaan met de Wetgeving van andere eveneens gesitueerde landen. Ook was het Gouvernement verpligt geweest, uitgebreide belasting-maatregelen voor te stellen, en het was noodig, in alle opzigten de striktste spaarzaamheid in acht te nemen. Het Gouvernement zou echter gaarne eene resolutie ontvangen als bevattende de uitdrukking van dit Huis, dat het eene bepaling in den voorgestelden zin noodig, maar de tijd nu nog niet daartoe geschikt achtte.

Een paar sprekers maakten nog eenige opmerkingen, waarna het amendement van den heer Louw afgewezen en de oorspronkelijke motie in den bedoelden zin van eene uiting van opinie aangenomen werd, alles zonder hoofdelijke stemming.

Z. A. KOLLEGE.

Op voorstel van den heer Buchanan ging het Huis in comité over de Z. A. Kollege Bill.

Van de tweede klausule, bepalende, dat het bestuur van het kollege berusten zou bij een raad, "bestaande uit zeven leden, waarvan drie een quorum vormen," werd, op voorstel van den heer Buchanan, eene wijziging gebragt, waarbij de aangehaalde woorden veranderd werden in deze: "Te worden genoemd de Zuid Afrikaansche Kollegeraad."

De derde klausule werd door den heer Buchanan de voornaamste van de geheele bill genoemd. Zij hield oorspronkelijk in, dat de leden van den kollegeraad zouden genomineerd worden als volgt: Drie door den Gouverneur, twee door den Afdeelingsraad en twee door den Raad van Kaapstad. Maar de commissie was te rade gegaan met de aandeelhouders hier ter stede, en deze hadden in eene daartoe gehouden vergadering verschillende opinien geuit omtrent de wijze waarop de kollegeraad behoorde gekozen te worden. En aan die opinien meende men nu het best gevolg te kunnen geven met voor te stellen, dat de Raad zal bestaan uit negen leden, te worden gekozen als volgt:—Drie door den Gouverneur, drie door den Universiteitsraad en drie door de levenslange bestuurders ("life Governors") met de gewezen studenten van het kollege, gezamenlijk handelende als één kiesligchaam.

De Prokureur-Generaal vroeg, en de heer Buchanan verschafte hem eenige inlichtingen omtrent de belangen van de aandeelhouders in deze instelling.

De heer Louw wenschte te weten, op welk gezag de bedoelde verandering in dit artikel van de bill voorgesteld werd; waarop de heer Buchanan antwoordde met verwijzing naar hetgeen door verschillende aandeelhouders op de vergadering als wenschelijk was genoemd.

De Prokureur-Generaal maakte de opmerking, dat niet al de aandeelhouders op de bedoelde vergadering geweest waren, en dat het billijk was, ook hunne opinie te kennen. Er was echter niet veel twijfel aan, dat van hunne zijde geen tegenstand te wachten stond, want de zaak was al lang voor het publiek geweest en druk besproken. Een tweede vraag was, welk het beste stelsel zou zijn, om het bestaande, dat afgekeurd werd, te vervangen. Hij kon zich vereenigen met de voorgestelde regeling, maar ried den heer Buchanan aan, een bepaling bij de bill te voegen, waarbij de regten van zoogenaamde levenslange bestuurders bij hunne ontstentenis aan een ander ligchaam werden opgedragen.

De heer Merriman meende dat de Stedelijke Raden, als belast met de belangen van plaatselijke gemeenten, natuurlijk ook geïnteresseerd moesten zijn bij plaatselijke instellingen. In Manchester en Edinburg hadden dezelfde ligchamen ook het hunne te zeggen in het bestuur van dergelijke instituten.

De heer Paterson stelde een tweede amendement voor, namelijk om den Raad te doen verkiezen als volgt: drie leden door den Gouverneur, twee door den Universiteitsraad en vier door de levenslange bestuurders met de gewezen studenten als één kiesligchaam.

De heer Solomon wees op de omstandigheid, dat niets met zekerheid van het bestaan of het aantal der levenslange bestuurders en ook weinig omtrent de gewezen studenten bekend was. Er moest dus eene bepaling gemaakt worden voor het geval dat de laatstgenoemde constituentie in gebreke bleef eene keuze uit te brengen.

De heer Paterson meende dat het kiesstelsel van het Port Elizabethsche Kollege hier wel navolging verdiende: daar zijn alle donateurs die £100 aan de instelling schenken, en alle ouders die £6 per jaar voor hunne kinderen betalen, kiezers, en deze allen stellen natuurlijk groot belang in het goed bestuur van zoodanig instituut.

De heer Merriman zeide, dat als de rapporten der Port Elizabethsche bladen van Maart 1877 de waarheid spraken, het Grey Kollege aldaar een der slechtst bestuurde instellingen van die soort moest zijn en alles behalve een voorbeeld ter navolging kon worden genoemd.

Na nog eenige discussie werd de vervangende klausule aangenomen als voorgesteld, met eene door den heer Solomon voorgestelde bijvoeging, ten effekte, dat falen in de nominatie van leden in geval van vakaturen de constitutie van den Raad niet krachteloos zal maken.

De vierde klausule, door de veranderde derde onnoodig geworden zijnde, werd ingetrokken en vervangen door eene andere betreffende tijdsbepaling, enz. voor de nominatiën.

Artikel 5, dat aan den Raad het maken van regulatiën en bepalingen voor het beheer der zaken van het Kollege en de daaraan behoorende fondsen en eigendommen toekent, onderging eenige veranderingen, de voornaamste waarvan was, dat de laatste zinsnede, die de sanktie van den Gouverneur in Rade op zoodanige regulatiën, enz., noodig maakte, werd doorgehaald.

Artikel 6, bepalende onder welke omstandigheden een lid van den Kollegeraad binnen zijn diensttijd zal ophouden te fungeren—dezelfde bepalingen als van kracht zijn bij meest alle andere bestuursligchamen—en op hoedanige wijze in de vakature zal worden voorzien, onderging weinig verandering.

Bij de zevende klausule werd bepaald, dat ieder lid van den Kollegeraad, dat aftreedt om andere redenen dan wegens verstandelijk of ligchamelijk onvermogen, herkozen zal kunnen worden. De heer Solomon wees op het onvolledige en het onnoodige van deze bepaling en na eenige woordenwisseling werd de geheele klausule ingetrokken.

In de negende klausule, waarbij bepaald wordt dat de Raad professoren, lectoren en docenten aanstelt en hunne salarissen bepaalt, werd ingevoegd, de aanstelling en bezoldiging van een principaal over het Kollege.

In de volgende twee artikelen werden alleen veranderingen in de lezing gemaakt, waarna het Huis om zes uur de werkzaamheden opschortte.

WOENSDAG AVOND.

De overweging der Bill over het Z. A. College voortgezet wordende werd de vijftiende clausule in dier voege gewijzigd dat de Senaat zal bestaan uit twee leden van den Bestuursraad, den principaal en de professoren van het College en den hoofdonderwijzer der school.

De 16de clausule werd doorgehaald en in de plaats daarvan de bepaling gevoegd, dat slechts die oud-studenten van het College stemgeregtigd zullen zijn die certificaten bezitten van de vroegere commissie van Examinatoren, of gematriculeerd zijn in onze Universiteit of een diploma hebben verworven van eene buitenlandsche Universiteit.

Als stemgeregtigden onder den naam van "life governors" werden aangewezen de aandeelhouders onder de oude acte en allen die een som van £20 of daarboven schenken aan het College.

Voorts werd bepaald dat van vergaderingen van oud-studenten en "life governors," om leden van den Raad te kiezen, eene kennisgeving van minstens dertig dagen zal moeten geschieden, en dat slechts zij die meer dan tien mijlen ver van Kaapstad wonen bij proxy zullen mogen stemmen.

Toen het comité bij het einde der Bill was gekomen en zou terugkeeren naar de clausulen welke hadden overgestaan werd voortgang gerapporteerd en verlof gevraagd morgen weer in comité te gaan.

BILL TER WIJZIGING VAN HET TARIEF VAN INKOMENDE REGTEN.

De tweede lezing dezer Bill werd voorgesteld door den Premier die uitlegde dat het doel derzelve was de belasting op allen ingevoerden spiritus te verhoogen met twee shillings per gallon, om alzoo gelijken tred te houden met inheemschen spiritus na het opleggen van den accijns en wat meer geld te halen uit ingevoerden tabak en konfijten.

De heer Merriman verlangde meer inlichting van de Regering. Hoe veel verwachtte zij van deze verhoogingen? Waarom waren slechts deze artikelen voor verhooging uitgekozen, en andere welke laatst nog door den heer Vintcent waren aangewezen, overgeslagen?

Na beraadslaging met zijne ambtgenooten zeide de Prokureur-generaal, te meenen dat het onderwerp bij eene vorige gelegenheid reeds genoegzaam was toegelicht. De verwachte opbrengst was reeds in bijzonderheden aangewezen in een document dat voor het Huis was, waaruit o. a. bleek dat £14,000 per jaar werd verwacht van de verhooging der belasting op spiritus van de eerste klasse. Het was in het belang van Kolonialen spiritus, dat indien deze een accijns betaalde, de belasting op ingevoerden spiritus naar rato zou worden verhoogd. Eene verhooging der tabaksbelasting was algemeen verlangd. Wat de verhoogde belasting op konfijten en dergelijke betrof, meende hij dat dezelve geenszins zwaar zou drukken op den invoerder, en tevens het maken van Koloniale konfijten aanmoedigen. Maar waarom niet het gansche douanetarief hervormd? De Regering erkende dat zulk een hervorming noodzakelijk is, maar dat werk was er een dat niet in een paar dagen tijds kon worden verrigt, maar langdurige beraadslagingen, waartoe de tijd thans ontbrak, zou vereischen. De Regering was voornemens de zaak gedurende het reces te overwegen en een maatregel daaromtrent in de volgende sessie voor te leggen. Daarom had de Regering besloten, thans het door haar benoodigde geld te halen uit slechts die artikelen, waaromtrent geen dispuut bestond.

De heer Solomon vroeg hoeveel de verhooging der belasting op tabak en sigaren zou verschaffen.

De Premier zou de vraag later beantwoorden.

De heer Vintcent had er vrede mede, op een algemeene revisie van het douanetarief te wachten tot de volgende sessie, hoewel die revisie reeds lang had moeten geschieden. Hij gaf der Regering tevens aan de hand, toch te trachten in een verstandhouding, in een soort van tolverbond te treden met Natal, opdat onze inkomsten niet langer lijden bij het onderscheid tusschen ons en het Natalsche tarief. Geschiedde dat niet, dan liepen wij gevaar een groot aandeel van onzen handel met den Vrijstaat en met Kafferstammen te verliezen. Het speet hem dat de Regering zoo schrale toelichting van de Bill had verleend.

De heer Solomon vroeg waarom geen enkele der douanevrije artikelen, zooals ankers en kabels, gedrukte boeken, enz., op de lijst der belaste artikelen was geplaatst?

De Thesaurier-generaal zeide dat hij niet wist, waarom die artikelen oorspronkelijk op de douanevrije lijst waren geplaatst. De 5 percents artikelen waren verhoogd omdat er disputen waren ontstaan betrekkelijk enkele dier artikelen. Importeurs hadden geëischt dat kafsnijders en dergelijke machinerie slechts 5 percent zouden betalen. Om zulke disputen te voorkomen stelde de Regering voor, die 5 percents lijst geheel af te schaffen.

De heer Merriman spotte met deze opheldering. Die was toch een beetje al te onnoozel, nadat ons in de budgetrede was verteld, dat het doel der verhooging was, niet het vermijden van disputen, maar het verkrijgen geld. Waartoe had die Regering een document voorgelegd, aantoonende hoeveel geld te halen was uit een afschaffen der vrije lijst, indien zij geen het minste idee had, aan die afschaffing iets te doen? Maar in aanmerking nemende hoe min de Thesaurier Generaal nog van het onderwerp begreep, zou het welligt verstandig zijn met die verandering te wachten tot dat de edele heer zijn kennis wat opgebouwd had. Hij verwachtte geen verhoogd inkomen van het opslaan der belasting op tabak, daar het verbruik daaronder zou lijden. Doch het had hem bevreemd dat de belasting op uitlandsch bier—waarvan een steeds toenemende hoeveelheid werd ingevoerd—niet was gebragt op dezelfde hoogte als de Natalsche, d.i. zes pence per gallon, in plaats van vier pence. Het verbruik zou daaronder geenzins lijden en de schatkist zou er minstens £4000 bij winnen. Zelfs na die verhooging zou de bierbelasting lager zijn dan in de meeste Australische kolonien, waar dezelve varieerde van 7d. tot 1s. per gallon. Wat konfijten, conserven enz., betrof, die konden wel 20 per cent op de waarde dragen, in plaats van de door de Regering voorgestelde 15 percent. Voorts, meel betaalt thans 2s. 6d. per centenaar en koren slechts 8d per centenaar.—Waarom het laatste niet met het eerste verhoogd? Paraffine kon mede veel meer dan thans opbrengen. De spreker gewaagde van het ontmoedigend voorkomen onzer staten van invoer in de laatste jaren. Vooral had het hem getroffen, dat de invoer van bijna alle fabriekwaren erg was afgenomen sedert 1873.

De Premier zeide, dat 's heeren Merrimans rede zeer gepast zou zijn geweest, indien de bill welke ter algemeene revisie van het invoertarief aanstaande jaar zou worden ingeleverd, thans voor het Huis was. Hij ontkende dat de Thesaurier Generaal onkunde had aan den den dag gelegd: integendeel hij had in een kort bestek alle vereischte informatie gegeven. Juist het noodzakelijke om de Natalsche Regering te raadplegen omtrent de wederzijdsche invoertarieven was eene reden om thans niet in een algemeene revisie te treden. Gedurende de laatste 14 dagen was het ministerie reeds in onderhandeling met de Natalsche Regering omtrent den accijns op brandewijn. Het bleek dat in Natal een accijns werd geheven van 3s. 6d. per gallon op daar gemaakten en verbruikten, maar van slechts zes pence op over de grenzen gezonden spiritus. Op de vraag waarom op dezen laatsten spiritus slechts zes pence werd geheven, werd geantwoord, omdat de Natalsche Regering vreesde dat indien zij een hoogere belasting hief, het verbruik van Natalsche rum in het binnenland er bij zou lijden, daar er in de Kaapkolonie geen accijns hoegenaamd of spiritus werd geheven. Het ministerie vroeg toen, of de Natalsche Regering in eene overeen komst zou willen treden met de Kaapsche om daar zoowel als hier een zelfde belasting te heffen op voor het binnenland bestemden spiritus. Het antwoord was, dat de Regering over dat onderwerp niet kan beslissen zonder consent der plaatselijke wetgeving, maar geen objectie had het voorstel daaraan voor te leggen. Nu wilde het geval ongelukkig, dat de Natalsche kas evenzeer als de onze behoefte had aan additioneele inkomsten. Het was daarom niet waarschijnlijk, dat zij met ons in een wederzijdsche nadeelige competitie zou treden.

HET JACOBS PENSIOEN.

Het debat over dit onderwerp werd voortgezet door den heer Scanlan.

DONDERDAG, 11 JULIJ.

VRAGEN.

Werd geantwoord:

Op eene vraag van den heer Dowling, door den Commissaris voor Publieke Werken: Dat de Regering den editeur van de *Argus* had geraadpleegd omtrent eene paragraaf verschenend in dat blad, waarin verteld werd, dat de Regering werd beetgenomen door vele ingenieurs op de Westelijke spoorwegen, die hunne eigene private bedienden in de betaallijsten opbragten als ambachtslieden in des lands dienst en voor hen betaling trokken uit des lands kas. De redakteur had gezegd, dat hij zijne informatie had van een heer, die zijn naam niet wilde genoemd hebben. Die heer had ook geweigerd, een rigtsnoer te geven volgens hetwelk de Regering de zaak zou kunnen onderzoeken. Hij had zich toen gewend tot den Hoofdingenier, den heer Brounger, die verklaard had, dat er geen grond bestond voor de beschuldiging—hoewel het waar was, dat de ingenieurs koetsiers en paarden die in Gouvernements dienst waren gebruikten, doch enkel om hen in hun ambtelijk werk behulpzaam te zijn. De minister had toen een verder schrijven gerigt aan den heer Brounger, hem om verdere bijzonderheden vragende omtrent zoodanige koetsiers en paarden.

Op eene vraag van den heer Walter, door den Commissaris van Publieke Werken: Dat de heer Bain hem had berigt, dat iemand hem zes weken geleden een stukje goud had getoond, dat hij zou gevonden hebben in de afdeeling Knysna. De Regering had toen den heer Bain verzocht, met den man te gaan naar de plaats waar het goud zou zijn gevonden en die te inspekteren. Daarop was nog geen antwoord gezonden.

DE ZAAK VAN DE HEEREN WRENSCH EN COLE.

De heer Southey stelde voor, dat de dokumenten welke waren ter tafel gelegd, in de zaken van de heeren Cole en Wrensch zullen worden verwezen naar een comité voor onderzoek en rapport.

De heer Boyes ondersteunde de motie en trok zich vooral de zaak van den heer Wrensch aan. Hij las uittreksels voor uit de ter tafel gelegde correspondentie, om aan te toonen, dat de heer Wrensch van Fort Beaufort was verplaatst naar Calvinia, als straf voor het getuigenis, dat hij had afgelegd voor de Verdedigingscommissie, en welk getuigenis voor de Regering zeer wansmakelijk was. En waarop kwam dat wansmakelijk getuigenis neer? Slechts hierop, dat het voor het land zeer gevaarlijk was, de kaffers zulke gevaarlijke posities als Waterkloof, Schelmkloof, enz., te laten occuperen. Dit zoo wel als de overige verklaringen van den heer Wrensch waren door den jongsten oorlog geregtvaardigd. Den heer Cole had de Regering om een dergelijke reden willen verplaatsen van Dordrecht naar Bredasdorp. Moesten mannen, in wie de geheele kolonie vertrouwen stelde, op zulk een manier worden behandeld? De ex-ministers hadden niet willen gelooven, dat de toestand der grenzen onrustbarend was, en een ieder, die hen kwam waarschuwen omtrent de houding van Tini Macomo en andere opperhoofden, werd gestraft. Daarom werden den heer Wrensch de kosten aangedaan eener verhuizing naar Calvinia, een plaats waar het leven veel duurder was dan te Fort Beaufort. Wel is waar, het heette, dat die verplaatsing slechts temporair was, en dat zoodra er een geschikte vakature nabij Kaapstad opeviel, hij die ontvangen zou; maar een ieder wist, wat dat beteekende. Spreker's eigen broeder, die tien jaar geleden, onder een dergelijke belofte was verplaatst naar Namaqualand, had dat ondervonden. Hij hoopte, dat de heer Wrensch voor de £160 schade welke hij bij zijne verplaatsing had geleden, om niet eens te gewagen van het wonden van zijn persoonlijk gevoel, regt zou erlangen.

De heer Dowling meende, dat de constitutionele praktijk eischte, dat de heeren Cole en Wrensch eerst zouden gaan klagen bij de tegenwoordige Regering en niet voor dat het hun mislukt was daar regt te krijgen, naar dit Huis mogten komen.

De heer Sauer wenschte te weten, of het comité enkel omtrent de beide specifieke gevallen, dan wel omtrent den regel welke bij de verplaatsing van ambtenaren diende te worden in het oog gehouden, wilde gerapporteerd hebben.

De heer Southey antwoordde, dat hij in verband met deze twee zaken wilde onderzocht hebben, of hetgeen daarin was gedaan niet nadeelig was voor de publieke dienst, overeenkomstig was met vroeger bestaan hebbende regulatiën en of het noodig was die regulatiën door nieuwe te vervangen.

De heer Merriman zeide, dat hij en niemand anders dan hij verantwoordelijk was, voor hetgeen was gedaan in de zaak van den heer Wrensch. Het was onwaar, dat deze enkel wegens zijn getuigenis was verplaatst: immers andere ambtenaren hadden veel wansmakelijker getuigenis gegeven en waren niet gestraft. De verplaatsing was geschied drie dagen na het gevecht te Ibeka, in een zeer beroerden tijd, toen het uiterst noodzakelijk was een man met een koelen kop te hebben te Fort Beaufort. Men klaagde dag na dag, dat de heer Wrensch den verontrusten boeren en anderen geen raad hoegenaamd kon geven. De spreker telegrafeerde toen van de grenzen naar de Kaapstad, dat de heer Wrensch niet te vertrouwen was te Fort Beaufort en moest verplaatst worden, wilde men de rust gehandhaafd hebben. Zulks geschiedde. De heer Wrensch werd vervangen door den heer Chalmers en de spanning kwam ten einde. De heer Wrensch mogt een goed magistraat zijn, maar voor een tijd van beroering en gevaar deugde hij niet. Een ieder, die den heer Wrensch kende, zou dat erkennen. Moest spreker de verplaatsing ten tweeden male ondernemen, hij zou daaromtrent onder dergelijke omstandigheden geen oogenblik aarzelen. Hij had in een briefje aan den heer Wrensch geschreven, dat hij verplaatst werd, omdat de Regering te Fort Beaufort een man van grootere fermiteit behoefde en intimer bekend met het distrikt. Dat het hem aan lokale kennis ontbrak, bleek onder andere uit des mans getuigenis voor de Verdedigingscommissie, waarin hij Waterkloof en den omtrek beschreef—getuigenis, dat lijnregt werd weersproken door den tegenwoordigen Commissaris voor Inboorlingenzaken. De Premier zelf zou erkennen, dat de heer Wrensch, toen de Commissie te Fort Beaufort zitting hield, zeer onoordeelkundige dingen deed—onder anderen aan Jan en alleman een confidentielen telegram toonende, die de arrestatie van een kafferhoofdman raakte. Hij zou Regter Denijssen's getuigenis kunnen aanvoeren omtrent des heeren Wrensch's kapriolen te Burgersdorp, en dat van de ingezetenen te Fort Beaufort omtrent zekere voorlezingen, welke de heer Wrensch daar had gehouden (gelach), om aan te toonen, hoe min vertrouwenswaard de man was. Het deed hem geenszins leed, zulk een man te hebben verplaatst,—slechts speet het hem, dat ook een naburig magistraat niet was verplaatst. Politieke overwegingen had hij zelfs niet van gedroomd, toen hij met den heer Wrensch handelde. Mannen als de heeren Griffith, Innes en Spilman hadden voor het vorig ministerie veel aanstootelijker getuigenis gegeven en toch had het hun vertrouwen geschonken. Wat den heer Cole betrof, deze was hersteld en hoe minder men nu omtrent zijne zaak zeide, hoe beter.

De heer Molteno zeide, dat de heer Wrensch reeds lang vóór zijn verplaatsing had verlangd, naar elders te verhuizen, omdat hij te Fort Beaufort in onaangenaamheden was geraakt in verband met de uitreiking van certifikaten aan Kaffers en de invordering van grondhuur. En toen hij werd verplaatst, was het niet zoozeer zijn vertrek van Fort Beaufort als wel zijn gaan naar een plaats, die zoover als Calvinia van Kaapstad was, waartegen hij bezwaar opperde. Slechts toen hem geen bepaalden tijd kon worden genoemd binnen welken hij van Calvinia zou worden verplaatst werd hij kwaad. Dat was lang voordat de heer Merriman van de grenzen telegrafeerde dat de man onmogelijk te Fort Beaufort kon worden gehouden. Hij zag niet in dat den man zoo groot onregt was geschied, dat het Parlement geregtigd zou zijn, daarvan notitie te nemen.

De heer Paterson argumenteerde dat in deze zaken een beginsel lag opgesloten: t. w. in hoeverre een opvolgend Ministerie gehouden zou zijn, compensatie te geven wegens ambtenaarsverplaatsingen door een vorig Ministerie. Het zou best zijn het Comité toe te staan.

De heer Solomon zag niet in hoe het voor het Comité mogelijk zou zijn onderzoek te doen naar beginselen, zonder de in de motie vervatte instructiën te buiten te gaan. Wat de zaak van den heer Cole betrof, scheen het den spreker toe, dat de grootste grieve van dien heer was tegen den heer die voorleden jaar het eerst aan de zaak had geroerd, t. w. den tegenwoordigen Premier. De toon van sommige der brieven van den heer Cole aan het vorig Ministerie was niet vereerend voor hem. Het was onmiskenbaar dat de heer Cole achteloos was geweest in sommige zijner ambtspligten—o. a. brieven der Regering onbeantwoord latende—en dat het der Regering daarom niet ten kwade was te duiden, dat zij meende, dat hij niet de man was om in een tijd van paniek te staan aan het hoofd van een distrikt als Wodehouse. Doch zoodra hij de noodige ophelderingen gaf, werd hij in zijn ambt hersteld, en alzoo had hij over niets te klagen.—De meriten der zaak van den heer Wrensch nagegaan hebbende, veroordeelde de spreker de uitdrukking in 's heeren Merriman's brief omtrent het getuigenis van den heer Wrensch als zeer onoordeelkundig, doch daaruit volgde nog niet dat de Regering geen regt had een man te verplaatsen van een distrikt waarvoor hij ten eenenmale ongeschikt was. Der Regering moest betreffende hare ambtenaren eenige mate van discretie worden gelaten om te worden uitgeoefend overeenkomstig de publieke belangen. En welk regt had men, zijn zenden naar Calvinia te bestempelen als een soort van transportatiestraf? Calvinia was immers een snel vooruitgaand distrikt—een met uitgestrekte en kostbare kroonlanderijen en van groot belang. Hij zag niet in dat de heer Wrensch iets te eischen had, dan welligt dat de kosten die hem door zijne verplaatsing waren aangedaan zouden worden vergoed.

De heer de Wet ondersteunde de aanstelling van een Comité.

De heer Sauer zoude, indien het Comité werd benoemd, precies willen weten, wat het zou te doen hebben. Tenzij de bewoordingen der motie werden veranderd, zou het Comité niets anders kunnen doen dan alleen de meriten der zaken van de beide heeren te onderzoeken. Hij hield staande, dat der Regering altoos de meeste discretie moest worden gelaten, om wanneer zij zulks in het belang van 's lands dienst raadzaam achtte, ambtenaren van de eene plek naar de andere te verplaatsen. Mogt zij dat niet doen met Civiele Commissarissen, dan zou zij dat ook niet met mindere ambtenaren mogen doen. En hoe zoude regering dan kunnen worden voortgezet.

De heer Blaine, de zaak beoordeelende enkel naar het gedrukte getuigenis, stelde het vorig Ministerie in 't ongelijk.

De Secretaris voor Inboorlingzaken legde uit, dat er in zake de certifikaten meer tegen dan door den heer Wrensch was gezondigd. De heer Wrensch had volkomen regt, naar dit Huis te komen, want hij had al reeds bij het vorig Ministerie geklaagd. Ook hij meende dat der Regering discretie moest worden gelaten, maar voor die discretie was zij verantwoording aan dit Huis verschuldigd.

De heer C. Watermeijer stemde grootendeels in met de inzigten van den heer Solomon. Het was ontwijfelbaar waar, dat men op plaatsen nabij Kaapstad—te Stellenbosch b.v.—niet zulke bekwame mannen behoefde als op de grenzen, want op de eerstgenoemde plaatsen zou men bij voorkomende gelegenheden door middel van den telegraaf altoos den Prokureur Generaal kunnen raadplegen.

De Premier was verwonderd 's heeren Watermeijer's aanmerking te hooren omtrent Stellenbosch; want was alles waar hetgeen werd verteld, dan zou na het passeren van de Accijns-bill een zeer sterken Magistraat te Stellenbosch vereischt worden. Hij hield staande, dat geen Comité ijzervaste regelen kon opstellen om de handelingen tusschen Regering en ambtenaren te regelen. De heeren Cole en Wrensch goed kennende meende hij, dat beide heeren hunne zaak even lief zouden willen laten in handen van het tegenwoordig Ministerie als in die van het Parlement. Hij gaf den heer Southey daarom aan de hand de motie in te trekken.

De heer Mijburgh zeide dat indien het passeren van de accijnsbill het noodzakelijk zou maken een sterken man te Stellenbosch te plaatsen, de Regering dan verstandig zou handelen met die Bill niet te passeren; want welligt zou het haar moeijelijk vallen een sterken man te vinden.

De heer Southey ontkende dat de regulatiën, hetzij hier of in Engeland, de Regering veroorloofden een Magistraat naar goedvinden te verplaatsen. Veronderstel dat de man weigerde verplaatst te worden, zou men hem dan afzetten? (De Premier: Ja.) Wel, dan zou hij grond hebben voor een actie wegens schadevergoeding. Een man met een gezin op een kennisgeving van 12 uren te gaan verplaatsen van het eene naar het andere einde der Kolonie, zou voor hem zoo goed als ruine kunnen zijn.

De Prokureur-generaal hield staande dat de Regering onbeperkte magt had, Civiele Commissarissen te verplaatsen naar goedvinden.

De heer Merriman zeide dat onder 's heeren Southey's eigen bestuur als Koloniale Secretaris Civiele Commissarissen dikwijls tegen hun zin waren verplaatst—de heer Meurant b.v.

De heer Southey bestreed de bewering. Er bestond geen enkel geval van dien aard. De heer Meurant was met zijn consent verplaatst.

De motie werd verworpen.

PENSIOENEN.

De heer Boyes stelde voor:—"Dat alle documenten en correspondentie in verband met de pensioenen van de heeren J. B. Currey, R. W. Giddy, J. C. Truter en Sir Rawson W. Rawson, zullen worden ter tafel gelegd."—Hij zag niet in, waarom Sir Rawson W. Rawson, die de Kolonie jaren geleden had verlaten en elders Gouverneur was geweest, £395 uit onze kas zou trekken. De heeren Currey en Giddy waren overgegaan in de dienst van Griqualand West en hadden daarom geen aanspraak op onze kas, en de heer Truter, daar deze nog lang geen 60 jaar was, evenmin.

De heer Molteno zeide, dat er dépêches en andere documenten in het Koloniale Kantoor waren, die de zaak uitlegden.

De Premier had geen objectie die documenten ter tafel te leggen. Wat het pensioen van Sir R. W. Rawson betrof, de regel was dat indien een Gouverneur op pensioen aftrad de Koloniën in welke hij had gediend te zamen dat pensioen zouden dragen. De £395 was het aandeel van de Kaap.

De motie ging door

CALVINIA.

De heer Moore stelde ten behoeve van den heer Goldschmidt voor, dat Calvinia zal verklaard worden tot eene afzonderlijke kiesafdeeling met twee leden. Hij las eenige statistieke opgaven voor, welke de heer Goldschmidt hem had ter hand gesteld, waaruit moest blijken, dat Calvinia nog veel meer regt had op afzonderlijke vertegenwoordiging dan Namaqualand. Vereenigd zijnde met Clanwilliam, kon Calvinia zelden of nooit zelfs één lid naar dit Huis afvaardigen. Kon men Calvinia niet twee leden toestaan, dan zou men het welligt tot afzonderlijke afdeeling met één lid kunnen verheffen.

De heer Boyes secondeerde.

De Premier zeide, dat een motie van dezen aard een reorganisatie van de gansche vertegenwoordiging vereischte—eene zaak die al te omvangrijk is om haastig bij bloote resolutie ter hand genomen te worden.

De heer Moore trok de motie in.

BANDIETEN-SUPERINTENDENT.

De heer Moore zeide, dat de heer John Dallas ontevreden was met zijn aftredingstoelage als ex-Bandieten-Superintendent, en dat hij, spreker, daarom voorstelde, dat alle correspondentie op die zaak betrekking hebbende, zal worden ter tafel gelegd.—De heer Solomon zijn verwondering geuit hebbende over 's mans ontevredenheid, en de heer Molteno verteld hebbende dat de man hem bedankt had voor het hem toegekende bedrag, vertelde de heer Boyes, hoe gegrond 's mans grieve was, en zeide de Premier, dat er geen klagte bij hem was ingekomen, waarna de motie doorging.

REGERINGSWERK.

De Premier, voorstellende ook 's Woensdags aan Regeringswerk precedens te geven, vertelde, dat hij de sessie ten eerste wilde ten einde brengen, niet alleen omdat vele leden wilden naar huis gaan, maar ook omdat hij naar de grenzen wilde gaan, en meende daardoor het land duizenden van ponden te zullen besparen. De toestand der grenzen werd steeds rustiger, maar nu was het even moeijelijk om van al de legerkorpsen ontslagen te geraken, als het vroeger was ze op de been te krijgen.—Aangenomen.

SPOORWEGONTVANGSTEN.

De heer T. F. Barry stelde voor, dat ter tafel zal gelegd worden eene opgave van alle spoorwegontvangsten te Worcester en aan de differente stations op den Beaufortschen spoorweg aan de andere zijde van Worcester, met opgave van de hoeveelheid goederen of produkten (spoorwegmateriaal en kosten onder dat hoofd buitengesloten), vervoerd op dat gedeelte der lijn, en het getal en de klassen van betalende passagiers sedert die sectie was geopend.

De Commissaris voor Publieke Werken zeide, dat het eenigzins tijd zou eischen die opgave zamen te stellen.

De heer Merriman hoopte, dat de motie zou worden ingetrokken om aanstaande jaar te worden gedaan. Eene opgave nu verkregen zou weinig waard zijn, daar het verkeer op pasgeopende sectiën geen denkbeeld gaf van het waarschijnlijk verkeer wanneer de gansche lijn zou zijn geopend. Het deed hem genoegen te vernemen, dat de Karroo lijn nu reeds beter betaalde dan men had verwacht, zoodat er weldra twee treinen per dag zullen moeten loopen.

De Commissaris voor Publieke Werken zeide, dat de materialen voor een tweeden trein reeds waren ontboden.

De motie werd ingetrokken.

Z. A. COLLEGE BILL.

Deze Bill werd in comité-generaal afgehandeld.

HET JACOBSPENSIOEN.

De discussie over dit onderwerp voortgezet wordende, stelde de heer Scanlen als amendement voor, de vraag of de heer Jacobs regt had op pensioen, en, indien wel, op hoeveel, te refereren naar den Britschen Minister voor de Kolonien.

De Prokureur-Generaal hield staande, dat de heer Jacobs op geen pensioen hoegenaamd aanspraak had.

De heer Molteno argumenteerde in tegenovergestelde rigting.

De heer Maasdorp bestempelde het amendement Scanlen als vernederend.

De amendementen werden verworpen en de motie van den heer Sauer zonder hoofdelijke stemming aangenomen, zoodat de heer Jacobs niets kreeg.

VRIJDAG, 12 JULIJ.

DE HEER SOUTHEY

Werd op voorstel van den heer Sauer benoemd om den heer de Wet, die naar huis was vertrokken, te vervangen als lid van het Comité over Regter Fitzpatrick's zaak.

DE ACCIJNS-BILL.

De discussie over deze Bill in Comité generaal werd voortgezet. De zevende clausule was nu aan de orde. Eenige formeele amendatiën aangenomen zijnde, stelde de heer Proctor voor, de bepaling te schrappen, dat de stoker boek zal houden van de namen der personen aan wie zij brandewijn of spiritus overkoopen, de hoeveelheden zoowel als de dagen van verkoop en aflevering. Daartoe zouden de boeren zich boekhouders moeten aanschaffen.

De heer Marais gaf aan de hand, dat de Regering in deze clausule eene bepaling zou inlasschen om spiritus, gebruikt voor het prepareren van wijn, vrij te stellen van accijns. De Regering wilde dat de boer opgave zou doen van allen brandewijn met wijn gemengd. Zij scheen niet te weten, dat brandewijn nimmer wordt gebruikt om dien met wijn te mengen.

De Prokureur-Generaal zeide dat de Regering volstrekt geen voornemen had om spiritus die met wijn was gemengd van belasting vrij te stellen. Hij hield staande dat de boeren niet zoo dom waren, als de heer Proctor voorgaf. Zij waren goed in staat om aan te teekenen aan wien, hoeveel en wanneer zij brandewijn hadden verkocht. Hij zou echter tevreden zijn met bloote opgave van de verkochte hoeveelheid.—Hij deed later een voorstel in dien geest.—De heer Proctor zeide dat indien de Prokureur-Generaal meer wist van de Kolonie hij niet zulke gekke praat zou verkoopen.—De heer Mijburgh hield staande dat onze veraf wonende boeren volstrekt geen boek konden houden, en waarom zouden zij dat gaan doen? Enkel om de Regering te pleizieren?—De heer Merriman wierp weer wat licht op de zwakke punten der clausule.—De heer Fairbridge twijfelde niet er aan, of, indien een wijnkooper een boer niet wilde betalen, deze goed in staat zou zijn om te bewijzen wie den brandewijn had gekocht, waar, wanneer en hoeveel.—De heer Marais, hoeveel respect hij ook had voor den Prokureur-generaal, hechte weinig waarde aan zijn gevoelen over onzen wijnhandel. Hij hield staande dat de Regering voorziening behoorde te maken voor den spiritus dien de boer kocht van een stoker om in zijn wijn te doen.—De heer Vintcent had nog een gebrek in de clausule ontdekt. Er werd namelijk niet bepaald, dat de kracht van den verkochten brandewijn of spiritus zou worden aangeteekend.—De heer Solomon had een tweede vraag en de heer Mijburgh een derde. Deze laatste wilde weten, of de Regering hem zou laten betalen voor spiritus welken hij zelf gebruikte? Hij deed een voorstel in ontkennenden geest.—De heer Paterson was hier tegen: indien de heer Mijburgh b.v. hem een vat brandewijn present gaf, was het enkel billijk dat daarop accijns werd betaald.—De heer Mijburgh zeide dat hij noch eenig boer zoo gek zou zijn, den heer Paterson zooveel brandewijn présent te doen (gelach).—Om aan het bezwaar van den heer Vintcent te gemoet te komen, werd het woord "proef" in de clausule gebragt.—De heer Merriman vroeg, of de Regering voornemens was voorziening te maken voor verdamping en spillage van op eene plaats geborgen brandewijn.—De Prokureur-generaal toonde aan dat daarvoor reeds voorziening werd gemaakt in de nieuwe 9de clausule.

De heer Boyes zeide, dat men nog nooit geroepen was om zoozeer in het duister eene wet te maken als op dit onderwerp. Geen lid van het Ministerie was in staat zelfs de minste informatie te geven. En het was onmogelijk, informatie te krijgen in het Huis. Ging de Bill op onbekookte wijze door, dan zou er veel kwaad worden gedaan. Hoe verder wij nu gingen, hoe erger wij aan het dwalen geraakten. Er werd gepraat van voorziening voor spillage, maar hoe veel zou die voorziening bedragen? Dan was er de restitutie-questie op uitgevoerden brandewijn, hetzij over land, of zee, waaromtrent mede getuigenis werd vereischt. Hij stelde voor, dat de Voorzitter voortgang zou rapporteren en verlof vragen om weer te zitten, opdat de zaak verwezen kon worden naar een speciaal comité.

De heer Merriman trad weer in een disputatie met den Prokureur-generaal over de verdampings- en spillage-questie.—De heer Proctor vroeg hoe veel er zou worden toegestaan voor spillage en verdamping.—De Prokureur-generaal zeide, dat dat bij schedule zou moeten worden uitgemaakt.—De heer Manuel legde uit dat dat niet gaan zou.—De Prokureur-generaal hield staande dat dat wel gaan zou.—De heer Dowling wilde een vasten regel hebben om deze zaak te bepalen.—De heer Moodie wilde weten of de Prokureur-generaal kon vertellen, hoe veel kracht brandewijn door verdamping zou verliezen in de eerste zes maanden, hoeveel in het tweede en derde jaar? Neen, hij kon dat niet. Hoe kan hij dan het bedrag der belasting te weten komen? De Bill moest bepaald naar een comité gaan.—De discussie werd breedvoerig in onzamenhangenden trant voortgezet.—Den heer Marais verwonderde het niet, dat niemand de discussie kon volgen, ziende dat men nu reeds drie Bills voor het Huis had. Eerstens had men de Bill van den Prok.-generaal; tweedens, die welke hij op verzoek van zekere speculerende kooplieden had opgesteld; en derdens, eene soort van concoctie van het Huis zelf. Hij hield staande, dat de Bill naar een comité moest gaan. De Prokureur-Generaal had restitutie beloofd op uitgevoerden brandewijn; maar hij hield staande, dat hij niet restitutie op uitvoer over land had beloofd. Maandag nog gaf de Prokureur-Generaal voor niet te weten, dat Natal restitutie gaf op rum; en eergisteren bleek het, dat de Regering al lang in onderhandeling was met Natal over die restitutie. Was dat nu eerlijk gehandeld? De Regering veroordeelde uitvoerbelastingen, maar was het dan billijk, een uitvoerbelasting te heffen op onzen brandewijn? Was het niet billijk te eischen, dat de Regering haar restitutie-voorstellen op papier zou stellen? Dan was er Kaapsch bier, waarvan 140 okshoofden per dag werden geconsumeerd, en die, tegen £1 per okshoofd, £40,000 zou opbrengen. Waarom werd daaraan niets gedaan? Ging men den census na, dan moest men geraken tot de slotsom, dat men 200,000 gallons brandewijn meer had verscheept van Kaapstad, dan er in al de omliggende distrikten aan brandewijn en spiritus tezamen was gemaakt. Dat was natuurlijk absurd. En nog absurder werden de censuscijfers, wanneer men naging, dat een paar Paarlsche spiritusstokers alleen over de 200,000 gallons spiritus hadden gemaakt, terwijl de census aan brandewijn en spiritus alleen van 130,000 gallons wist. Te Stellenbosch had één stoker alleen 90,000 gallons spiritus gemaakt, maar de census wist voor de gansche afdeeling van slechts 80,000, en dat wel aan brandewijn en spiritus tezamen. Nam men hierbij in aanmerking, dat zelfs volgens den census de produktie tusschen 1865 en 1875 van 400,000 tot 1,200,000 gallons was vermeerderd, en dat die vermeerdering ook in de laatste jaren was voortgegaan, dan was het nog duidelijker, dat de hoeveelheid gemaakten brandewijn en spiritus enorm veel grooter was dan de census opgaf. Om al deze redenen was het billijk, dat de Bill naar een comité zou gaan.

De Premier weigerde de Bill naar een comité te zenden. De Bill moest en zou doorgaan. Hij zou hier dag na dag en nacht na nacht komen om de Bill door te drijven, al werd er ook welke onredelijke oppositie geboden. Hij zou de voorstellen over restitutie te boek stellen, wanneer men tot de regte clausulen zou zijn genaderd.

De heer Marais protesteerde tegen zulke dreigende praat. Het was hem niet om obstructie te doen. Hij gevoelde het onregtvaardige der Bill ten zeerste. Hij argumenteerde kalm en bedaard over de zaak; maar het was maar al te duidelijk, dat Ministers die zoo vreeselijke bokken schoten als de Prokureur-Generaal laatst nog over restitutie deed, tot argumenteren niet in staat waren.

De heer Boyes was een Regeringsman, maar kon het onredelijke van een verwijzing naar een comité niet inzien.

De heer Myburgh stelde de dreigementen des Premiers aan de kaak, die van de zaak even min bleek te verstaan, als de man in de maan. Hadden Kaffers gepetitioneerd, men zou hun veel meer attentie hebben bewezen dan den wijnboeren. Het was bespottelijk, de Kolonie te vergelijken met Engeland. Men had zich beroepen op de Kaapstadsche kranten. Maar wat wisten die van de zaak? De eenige krant die iets van de boeren wist, was bepaald tegen de belasting.

De heeren Moodie en Aling gaven den Premier er mede van langs wegens zijn dreigementen. De heer J. Z. Human volgde aan denzelfden kant. Kon de Premier hier nacht na nacht zitten; hij kon dat mede doen. In 1864 was hij met acht Westelijken te Grahamstad, en zij hadden de gansche schare van Oostelijken in obstruktie geklopt. Kwam het tot obstructie, men zou op hem kunnen rekenen. Maar nu dacht nog niemand aan obstructie, en hij hoopte dat een comité zou worden toegestaan.

De heer Louw zeide dat de Premier hier kwam praten op een meesterachtigen toon, alsof hij een troep schooljongens voor zich had. Werd de Bill naar een comité verwezen, dan zou men spoedig een goeden maatregel kunnen krijgen.

De heer Hopley betoogde breedvoerig het noodzakelijke der verwijzing naar een comité.—De heer Fairbridge zeide, dat de Premier gelijk had met te klagen, dat een en hetzelfde argument gedurig werd herhaald. Ging de Bill naar een comité, dan zou dezelve voor deze sessie in den doofpot gedaan worden. En toch, de Regering had het geld noodig. Men stemme dadelijk over de verwijzing naar een comité. De heer Paterson wilde op dit oogenblik niet naar een comité gaan, omdat men aan een clausule bezig was welke het beginsel der Bill niet raakte. En al was dezelve ook in een gekozen comité geweest, de vervelende beoordeelingen daarvan zouden toch voortduren. Hij drong bij den heer Boyes er op aan, zijn motie voor het tegenwoordige in te trekken.—De heer Merriman, hoewel geloovende dat deze Bill niet tot een goeden maatregel kon worden gefatsoeneerd, meende dat deze clausule geen onoverkomelijk bezwaar aanbood. Men zou wel spoedig bij zulk een bezwaar aankomen en dan kon men naar een comité gaan en alzoo de Bill op beleefde wijze in den doofpot doen.—De heer Proctor zou zich van het bestrijden van slechte Bills niet laten terughouden door de bewering dat de Oostelijke leden wenschten naar huis te gaan. Wilden zij heengaan, hij had daar vrede mede.—De heer King zeide dat de Oostelijken bepaald zouden blijven tot dat deze Bill zou zijn gepasseerd.—De Prokureur-generaal trachtte aan te toonen, uit Engelsche en Australische voorbeelden, dat alle eerste accijnsbills altoos verre van volmaakt zijn en dat de accijnswetten van andere landen veel strenger zijn dan de hier voorgestelde.—De Prokureur-generaal las een Zuid Australische acte voor. De heer Merriman herinnerde dat die acte was herroepen, juist omdat het was bevonden dat accijnsacten niet beantwoorden in een wijnproducerende Kolonie. Hij wees in het breede aan, hoe een slecht zamengestelde acte den handel zou kunnen schaden, smokkelen bevorderen en zoo tallooze grieven veroorzaken, dat er een onweerstaanbare kreet om de terugroeping zou worden aangeheven.—De heer Hopley, het voornemen van obstructie verre van zich geworpen hebbende, zeide de heer Boyes, dat hij het verwijzen naar een comité had voorgesteld, omdat hij den voortgang der Bill wilde bespoedigen; doch daar hij bevond dat zij die de motie voorstonden zulks deden met een tegenovergesteld doel, zou hij de motie intrekken.—Hij deed echter dadelijk een ander voorstel, om te bepalen dat slechts op brandewijn of spiritus, welken de stoker verkocht of verruilde, accijns zou worden betaald. Zijn doel was, te verhinderen dat de boer belasting moest betalen op brandewijn dien hij zelf verbruikte.—De Prokureur-generaal objecteerde.

De heer Solomon, vroeg of de Regering niet voornemens was spiritus vrij te stellen die met wijn werd gemengd. (De Prokureur-generaal: Ja.) Wel dan meende hij, dat men gerust ook den brandewijn dien de boer dronk kon vrij stellen en slechts dien belasten, die werd verkocht. Men kon dat gemakkelijk doen. Immers, de door den heer Marais aangevoerde cijfers bewezen, dat de Regering digter bij £200,000 dan £100,000 uit de belasting zou kunnen halen. En hij althans zou haar geen penny meer willen geven dan zij bepaald noodig had. Het was gemakkelijk voor de Ministers, om verdraagzaamheid te preken, maar zij moesten niet vergeten, dat al zou de verbruiker ook de belasting betalen, dezelve den boer een boel last zou aandoen. En het was daarom verstaanbaar dat de boer zich deed hooren. En stond de Regering geen restitutie voor op over land zoowel als op over zee uitgevoerden spiritus, dan zou hij bepaald tegen de Bill stemmen. Dan ook moest men overwegen, of de voorraad in handen van den koopman niet zou kunnen worden belast. Voorts zou een accijns van een shilling per gallon welligt genoegzaam zijn. In een zaak als deze moest men niet dictatorisch zijn, en hoe wenschelijk een accijns-bill ook moge zijn, moest men dezelve niet drukkender maken dan bepaald noodzakelijk was. De heer Marais had allerkostbaarste informatie medegedeeld en de Regering zou wel doen, met zich daarvan te bedienen.

De heer Paterson stemde grootendeels in met den heer Solomon maar was er tegen het beetje brandewijn dat de boer dronk van accijns vrij te stellen, daar dat zou aanleiding geven tot grove bedriegerij. Daarentegen was hij er voor, den brandewijn tot een shilling per gallon te verminderen. Zelfs dan zou zij £85,000 krijgen, en het ontbrekende met een belasting op Kaapsch bier aanvullen, als aan de hand gegeven door den heer Marais. Hij zou dan ook restitutie op den binnenlandschen handel willen toestaan van den ganschen accijns op zes pence na.

Het was al 20 minuten voor 6 ure geworden, voor dat de 7de clausule doorging.

De 8ste clausule luidde als volgt:—"Op elken imperialen gallon spiritus, die zal worden verkocht, verbruikt of anderzins van de hand gezet door een geregistreerden stoker, zal aan de koloniale schatkist worden betaald de som van twee shillings sterling."

De Prokureur-Generaal stelde eenige formeele emendaties voor, de voornaamste waarvan waren, dat de betaling zou zijn *naar rato van twee shillings per gallon voor spiritus van proefsterkte, met een proportionele verhooging voor spiritus van grootere sterkte.*

De heer Merriman stelde voor, dat de woorden "Door een geregistreerden Stoker" zouden worden uitgelaten, ten einde in de plaats daarvan andere te voegen. Hij deed dit, omdat hij in verband met verdere clausulen wilde voorstellen, dat alle Koloniale spiritus, die thans in handen van kooplieden is, zal worden belast.

De heer Vintcent vroeg, hoe men zou te weten komen wat Koloniale spiritus is? Hoe zou men den spiritus kunnen opsporen? Hoe zou men den brandewijn kunnen vinden, die in handen van togtgangers was overgegaan? Het beginsel was tevens extra-ordinair—want waarom paste men het ook niet toe op uitlandschen brandewijn? De invoerbelasting op dien brandewijn werd mede verhoogd—waarom ging men de verhoogde belasting niet heffen op den Franschen brandewijn in handen van den koopman?

De heer Merriman legde uit, hoe men onder een stelsel van declaraties door kooper en verkooper de door den heer Vintcent geopperde bezwaren zou te boven komen.

Het Huis adjourneerde toen tot 8 uur.

PAARL.

AANKOMST VAN DEN WEL-ED. HEER S. V. CLOETE, C. C. EN R. M.

Dingsdag namiddag hadden wij het genoegen, onze lang verwachten Civielen Commissaris en Resident Magistraat, den Wel-Ed. Heer S. V. Cloete, te verwelkomen. ZEd. werd bij zijne aankomst aan het spoorweg-station ontvangen door de Municipale Commissarissen, den Wel-Ed. Heer Osler, Fung C. C. en R. M., en verscheidene andere heeren, waarbij wij opmerkten den Wel-Eerw. Heer Curlewis, Dr. W. A. Sharpe, de heeren B. P. du Plessis, en H. J. Hugo, van de W. P. Bank, de heeren J. J. de Villiers, A. Pz., A. B. de Villiers, P. J.z., A. van Reenen, klerk van den Civielen Commissaris, en anderen. De heer J. J. de Villiers, A. Pz, introduceerde den voorzitter der Municipaliteit en andere heeren bij den heer Cloete, waarna het gezelschap voortreed naar de Hofzaal in de publieke kantoren, waar de heer A. D. J. Van Blerk (Voorzitter der Municipaliteit) na eenige inleidende aanmerkingen den Secretaris verzocht, het volgend adres van Commissarissen, namens de ingezetenen, voor te lezen:—

Paarl, 9 Julij, 1878.

Den Wel-Ed. heer S. V. Cloete, C C. en R. M.

Wel-Ed. heer,—Wij ondergeteekende Commissarissen der Municipaliteit van de Paarl wenschen namens onszelven en de ingezetenen van dit dorp, UEd. hartelijk te verwelkomen bij uwe aankomst in ons midden om de verantwoordelijke positie van Civielen Commissaris en Resident Magistraat van deze groote en belangrijke afdeeling te bekleeden.

Ofschoon persoonlijk onbekend met UEd. hebben wij met groote belangstelling gelezen van de hooge achting UEd. toegedragen door de ingezetenen van Somerset Oost, en het feit dat de Regering UEd. gekozen heeft om deze belangrijke betrekking onder ons te aanvaarden, leidt ons tot de gevolgtrekking dat wij in UEd. een bekwamen en wakkeren Civielen Commissaris en Resident Magistraat zullen hebben.

Wij vertrouwen dat UEd. lang de verhevene betrekking, waartoe UEd. geroepen zijt, zult vervullen, dat onze omgang een van wederzijdsche achting en vriendschap moge zijn, en dat wij in harmonie tezamen mogen werken ter bevordering van de welvaart en den vooruitgang van dit distrikt.

Wij wenschen ook Mej. Cloete en huisgezin van harte in ons midden te verwelkomen, en willen hopen dat hun verblijf onder ons aangenaam moge zijn, en strekken moge tot ons gemeenschappelijk nut.

Wij hebben de eer te zijn,

[Get. door de Commissarissen der Municipaliteit.]

De heer Cloete, zeide dat hij zeer verrast was over de wijze waarop hij heden middag was ontvangen. Hij was aan de Paarl gekomen als een volslagen vreemdeling, en verwachtte maar zoo stilletjes en onopgemerkt in te sluipen, zoo als vreemdelingen gewoonlijk doen, en dan later vrienden te maken met de ingezetenen van het dorp. In plaats daarvan was hij ontmoet op de platform van het station door een aantal heeren, die gekomen waren om hem te verwelkomen met de uitgestrekte hand van vriendschap. Hij moest zeggen dat hij hun zeer dankbaar was voor dit bewijs van vriendschap. Het speet hem slechts dat Mej. Cloete en huisgezin niet daar tegenwoordig waren om te zien welk een hartelijk welkom hun wachtte, en hij dankte hen ook van hunnent wege. Met betrekking tot hetgeen was aangemerkt door den Voorzitter der Municipaliteit, kon hij zeggen, dat het altoos zijn streven was om onpartijdig te zijn. Hij kende en gevoelde de verantwoordelijkheid die op zijne schouders rustte, en in al zijne handelingen zoowel tegenover rijk als arm, wit als zwart, deed hij altoos dat gene wat hij gemoedelijk geloofde regt te zijn, zonder vrees voor of gunst van iemand; wel wetende dat er één Groote Regter was, aan wien hij éénmaal rekenschap zou moeten geven van al zijne daden. Hij had in den loop van zijn ambtelijk leven met verschillende Municipaliteiten zamengewerkt, en hij kon met vertrouwen en genoegen zeggen, dat hij altoos met hen wel overweg gekomen was; één ding was echter noodig en dat was wederzijdsch vertrouwen en goeden wil, *zij* moesten in *hem* vertrouwen stellen, en *hij* in *haar*, dan konden zij tezamen werken tot gemeenschappelijk nut. Wanneer hij iets mogt doen dat verkeerd scheen, moest men met hem openhartig handelen, men moest hem crediet geven voor goede bedoelingen en bedenken dat wij allen feilbare menschen waren, hij zou altijd bereid zijn goeden raad aan te nemen van wien het ook moge zijn, en indien er zoodanig vertrouwen bestond, ging het gemakkelijk om hand in hand te werken tot welzijn van het geheel. Hij dankte hen nogmaals opregtelijk voor de vriendelijkheid, hem dezen dag bewezen, en hoopte dat wanneer de dag van den 9den Julij weer mogt aanbreken, niemand van hen reden moge hebben om te zeggen, "*wat heb ik er spijt van dat ik ooit gegaan was om dien man te ontmoeten*," maar dat, wanneer de dag aanbrak dat zij verpligt zouden worden van elkander te scheiden, zij met weemoed aan dat scheiden mogten denken, en met genoegen aan den dag, waarop zij waren uitgegaan om hem te ontmoeten, een dag dien hij nooit zou vergeten. ZEd. beloofde, een schriftelijk antwoord op het adres te zullen zenden, waarmede de verrigtingen in de Hofzaal afliepen; daarna begaf men zich naar de woning van onzen geachten stadgenoot, den heer J. J. de Villiers, A Pz., wiens gast de heer Cloete zijn zal tot de aankomst van Mej. Cloete en familie, als wanneer zij zich ter woon zullen begeven in het huis vroeger door Dr. Kitchen bewoond.—*Correspondent.*

CORRESPONDENTIE.

WIJ STELLEN ONS NIET VERANTWOORDELIJK VOOR DE GEVOELENS ONZER CORRESPONDENTEN.—RED.

HET BESTE BELASTINGSTELSEL.

Aan de Redakteur.

Geachte Heer! Zoude het niet mogelijk zijn, een belastingstelsel uit te denken, bij hetwelk IK van belasting zou vrij blijven? Dat dit de groote behoefte des tijds is, werd mij duidelijk, toen ik de *Zuid Afrikaan* van den 3 dezer las. De kamer van koophandel ziet niets berispelijks in de voorgestelde brandewijns belasting, huis- en zegelbelasting; zijn echter in hare oogen eene verkeerde instelling. Van het tegenovergestelde gevoelen zijn onze uit goede druiven ondrinkbaren wijn producerende en brandewijn stokende wijnboeren en hunne vrienden. Een van hen moet zelfs in het bezit zijn van het geheim, om te kunnen zeggen, waar het kleurlingschap begint, want hij wil ieder blanken man tien, en ieder gekleurde vijf shillings hoofdgeld laten betalen. Eene wonderlijke geregtigheid van dezulken, die zoo verontwaardigd zijn over de ongeregtigheid hun fuzel aangedaan. Zoo edelmoedig de oostelijke leden zich aanbieden, de dronkenschap onder kaffers niet te beletten, maar uit hunne zakken de voorgestelde belasting te halen, zoo willen anderen liever huis-, hoofd- en hondebelasting.

Op zichzelve zou wel eene brandewijnsbelasting niet te laken zijn, en kon zij zoo zwaar gemaakt worden, dat zij hem zou dood drukken, dan zou daardoor maar een vloek minder op het land drukken, maar de voorgestelde met haar terging en menigvuldige verzoeking tot oneerlijkheid verdient zeker verworpen te worden; maar de huisbelasting, zoo als zij was, is eene ongeregtigheid, bijzonder tegen armen, zwakken en ouden. Als een dagloouer frisch en sterk is, moet bij zijn inkomsten van twee dagen daarvoor besteden, en is bij dat niet meer, dan van nog meer dagen.

Nog een vraag. Hoe komt het, dat brieven over de toenemende dronkenschap nu juist uitblijven?

MISSCHIEN GEEN KLEURLING.

DE ACCIJNS BILL.

Stellenbosch, 3 Julij 1878.

Aan den Redakteur.

Mijnheer de Editeur,—Wees zoo goed onderstaanden brief in uw eerstvolgend nommer te plaatsen, dien ik eerst ter publicatie naar het *Volksblad* zond, doch dien daar plaats geweigerd werd. Ik vertrouw, dat gij mij niet teleurstellen zult, daar ik eerst onpartijdigheid van het *Volksblad* verwacht had.

27 Junij.

Aan den Editeur van het Volksblad.

Mijnheer,—Zoo als te verwachten was, heeft de accijnsbelasting in dit en aangrenzende distrikten groote verontwaardiging en bittere ontevredenheid onder de inwoners verwekt. Maar dit is niet onjuist.

Een ieder's bloed kookte van opgewondenheid, wegens de kwellende bepalingen, waaruit de Bill zamengesteld is. Deze belasting is onregtvaardig in den sterksten zin des woords, de ondergang van den wijnboer, ja, eene belasting, dunkt mij, die onmiddelijk de waarde van iedere wijnboerderij met een derde zou verminderen.

En, mijnheer de Editeur, is deze eene belasting, die gij zoo met hart en ziel bepleit en voorstaat? Wij hadden het tegenovergestelde verwacht, doch kunnen het aan niets andere dan onwetendheid en gebrek aan kennis over de zaak toeschrijven. Als ik mij eens de vraag stel: Is dit hetzelfde *Volksblad*, dat voorleden jaar met onvermoeiden ijver werkte, om aandeelen te werven in de toen op te rigten Wijnmaatschappij, dan gaat het mijn verstand te boven. In uw blad van laatstl. Zaturdag geeft gij te kennen, dat slechts die Westelijke leden, die de heer Mijburgh onder zijn banier scharen kan, tegen de voorgestelde wet stemmen zullen. Nobel idee, voorwaar.

Verder zegt gij, het is eene rare zaak, dat slechts wijn wordt belast, maar gij schrijft het toe aan gebrek aan tijd, zeggende, het ministerie had niet tijd genoeg gehad, het Europeesche stelsel te bestuderen. Mij dunkt, door de voorgestelde wet wordt wijn reeds degelijk belast, daar ten minsten tweederden van iederen wijnoogst tot spiritus wordt verstookt, doch daarover redeneert gij niet, en dit bewijst uwe onkunde.

Wel, zeg nu, dat wijn ook wordt belast, dan alvorens dien aan den verstoker te verkoopen, moet belasting betaald worden; nu, na verstookt te zijn, valt hij wederom onder den accijns op spiritus, dus een dubbele belasting.

Mijnheer de Editeur, gij kunt de Kaap niet met de Europeesche wijnvoortbrengende landen vergeleken. Alhier is de wijnmarkt in een benarden en verdrukten toestand—aldaar bloeijende. Frankrijk heeft geen gebrek aan markten voor uitvoer, wegens zijn traktaat met Engeland.

In uw nommer van Dingsdag trachttet gij de punten van de *Zuid Afrikaan*, waarmede de Editeur onze belangen op zoo bekwame wijze verdedigt (lang leve de Editeur van de *Zuid Afrikaan*!), te wederspreken, maar slaagdet er geenszins in, doch dwaaldet slechts.

In uw blad van heden (Donderdag) herhaalt gij uw poging op het artikel van de *Zuid Afrikaan*, en trachttet ook uw eigene redenen, waarom gij die belasting verkieslijk achttet, verder uiteen te pluizen, doch gij verdwaaldet slechts verder; daar het voor u gansch onbestaanbaar blijkt, een inkomsten- of hoofdbelasting te heffen, die wij ongetwijfeld boven den voorgestelden accijns op sterke dranken verkiezen.

Ik ben een *Volksblad*-lezer en kan zeggen, zoo als de heer P. D. Mijburgh op de vergadering alhier gezegd had, dat mijn bloed kookt, als ik de artikels van het *Volksblad* lees en dat ik dus overeenstem met den heer Louw van de Paarl. Wij zeggen, Vaarwel *Volksblad!*

Hopende, dat gij bovenstaande in uw blad plaatsen zult,

Verblijf ik, enz.,

WIJNBOERS-ZOO

DE ACCIJNSBILL.

Wellington, Julij 1878.

Aan den Redakteur.

Mijnheer,—De accijnsmannen geven voor, dat de leden der wijndistrikten de bill willen verwerpen en geen raad geven, hoe geld te krijgen, terwijl zij toch allen erkennen, dat de Regering geld noodig heeft en door belasting er aan moet komen. Doch zij zijn willens blind en doof; want herhaalde malen is zoowel in als buiten het Huis aan hen verkondigd, welke belastingen populair zullen zijn, onder anderen, huis-, hoofd-, honden-, eigendom- en inkomstenbelasting, herziening van invoertarief, licenties op alle neringen, enz. Edoch, daar wil het ministerie en met hen de Oostelijken niet van hooren, want eene huisbelasting zou hen allen vinden, hoofd- en hondenbelasting zal ook den *armen* kaffer drukken. En foei, dat niet, peperkorrels zijn te fraai: liever de "Dutchboer" dan de kaffer. Eigendom- en inkomstbelasting? Neen, die ook niet, want dan zouden onze Oostelijke broeders ook moeten betalen, en, daar knijpt de schoen, zoo zegt Saul. Na al hetgeen voor en tegen de Bill is aangevoerd, geraakte men onwillekeurig tot de slotsom, dat het Oostelijke ministerie de Westelijke landbouwers met des lands schuld wil belasten, in revanche voor den oorlog, dien de grensbewoners hebben gevoerd. Men zegt mij, dat het ministerie met de Bill zal staan of vallen, en van daar de weifeling der leden om die te verwerpen. Wel, wij gunnen dit ministerie een *fair trial*, doch als het niet anders kan, laten wij het liever vallen, dan dat de wijnboeren door hun aanblijven zouden worden geruineerd, hetwelk hun doel schijnt te zijn, want om eene belasting van 100 percent en meer op brandewijn te heffen, wat is het anders dan de zuur verdiende bezitting van den boer te ontvreemden met geweld? Thans is de prijs van brandewijn £37 per legger; maar, in de vorige jaren was die slechts van £8 tot £12, en gesteld nu, dat die bij den eersten oogst weer zoo laag zou dalen (wat bijna zeker is), wat zal het gevolg dan zijn? Dit, de wijnboer zal bij zijn verkoopprijs nog eenige ponden moeten bijvoegen om de belasting te kunnen opdokken. Eenige wijnboeren spreken er nu al van om niet te stoken, en liever de doppen in het varkenshok te werpen. Het zou goed zijn, indien al de wijnboeren dit besluit konden nemen en het getrouw nakomen. Dat zou de Regering doen zien, dat het hun ernst is met hun verzet tegen deze onregtvaardigheid, en tegelijk zou daardoor weinig van de verwachte £100,000 teregt komen. En verder boven en behalve de ruine der boeren, zal deze Bill oorzaak zijn van verschrikkelijk veel bedrog, vervalsching en meineed; en alzoo demoraliserenden invloed hebben op de bevolking. Doch dat komt er misschien niet op aan, want liever den boer verlaagd, dan de zwarte lievelingen van... ...Och! ware de Separatie, door de Oostelijken zoo vurig begeerd, hun toch maar geschonken, dan hadden wij heden geen Sprigg om ons te verdrukken; want hoe men ook redeneert, het blijft nogtans eene kwestie tusschen Oost en West, Engelschman en Afrikaander. De tweede lezing is gepasseerd, en nu vestigen wij onze hoop op het Hoogerhuis. Mogt onze hoop toch niet worden beschaamd, zoo als die der Worcesterschen met hunnen vertegenwoordiger, den heer Buchanan, en die van Prins Albert met den heer Molteno, die heel leukjes het Huis verliet eer er gestemd werd, alzoo niemand aanstoot gevende. Waarom niet liever ridderlijk met zijne gevoelen uitgekomen? Eere aan dien, die het hebben gedaan!

Heer Editeur, de heeren Mijburgh en Marais maken mij trots op den naam van Afrikaander, en ik hoop, dat elk regtgeaard Afrikaander, aan die beide heeren openlijk zijnen dank zal betuigen voor hun manmoedig bestrijden der gehate Bill.

En nu hebben wij eene schoone kans om uit te vinden wie onze vrienden zijn, en wie alleen manteldraaijers zijn. O, dat elke wijnboer toch een vast verbond moge maken om nooit weer één stem uit te brengen voor eenig lid, hetzij van Hooger- of Lagerhuis, die voor deze Bill heeft gestemd.

En nu een woord omtrent den heer Goodliffe. Wat was ik verbaasd, in den brief van "No Humbug," in uwe uitgave van Zaturdag te zien, dat de heer Goodliffe mede een lid der deputatie was, om de Regering te verzoeken, de wet reeds den 10den e.k. in werking te brengen.

De heer Goodliffe! En dat nog al de voorzitter der direktie van de Zuid Afrikaansche Wijnbouwersvereeniging! Hoe is dit mogelijk!! Wel, als dit zoo is, hoe eerder hoe liever den ouden heer er uitgehaald. Denk de Vereeniging is opgerigt om den wijnbouw op te heffen, en voorwaar onze *zeer geachte* voorzitter gaat de Regering verzoeken toch haast te maken om den wijnboer te knevelen. Arme boeren! Arme Wijnbouwersvereeniging!!

Welk een gek figuur moeten wij toch, slaan in de oogen der Rijksregering. Wij moeten op onze knieën Engeland smeeken, om het invoertarief op onze wijnen te wijzigen, terwijl onze Regering komt en ons heel stil een brandewijn-juk oplegt, geholpen door den voorzitter der Zuid Afrikaansche Wijnbouwersvereeniging, die den Premier toeroept, toch haast te maken.—Ziedaar een mooi cartoon voor de "Lantern." Wel, mogen wij bidden, bewaar ons voor onze vrienden.

AFRIKAANDER.

MARKTPRIJZEN.

Van 11 tot 12 Julij 1878.

		£	s.	d.		£	s.	d.
135 bs.	Aardappelen, p. 3 bs.	0	10	0	—	1	7	7
12 lb.	Boter, per lb.	0	2	0	—	0	2	4
	Eenden, per stuk	0	1	9	—	0	2	6
	Eijeren, per 100	0	16	9	—	0	17	9
	Ganzen, per stuk	0	3	0	—	0	4	0
12 bs.	Haver, per 3 bs.	0	15	6	—	0	15	6
	Hoenders, per stuk	0	1	9	—	0	1	9
21 zak.	Kaf, per 16 zakken	4	3	0	—	4	16	0
45 bs.	Koren, per 3 bs.	1	2	8	—	1	2	8
135 bs.	Uijen, per 3 bs.	0	9	6	—	0	14	7

Donderdag,	11 Julij,	2 Wagens	2 Karren.	
Vrijdag,	12 do.	3 do.	7 do.	

MAANSVERANDERINGEN.

Julij 14, Volle Maan, 0u. 9m. namiddags.
Julij 22, Laatste Kwartier, 1u. 30m. namiddags
Julij 29, Nieuwe Maan, 10u. 45m. namiddags,
Augustus 5, Eerste Kwartier, 2u. 33m. namiddag.
Augustus 13, Volle Maan, 1u. 30m. voormiddag.
Augustus 21, Laatste Kwartier, 5u. 22m. voormiddag.

NIEUWE MARKT.

	£	s.	d.		£	s.	d.
Aardappelen, per 3 bs.	0	18	0	—	1	5	0
Amandelen, per lb.	0	0	3½	—	0	0	3½
Bananas, per 100..	0	3	3	—	0	4	0
Beet per bos	0	0	1½	—	0	0	2
Bitter Limoenen...	0	1	6	—	0	1	8
Bloemkool ..	0	0	4½	—	0	0	4½
Boonen, per 3 bs.	1	12	3	—	2	17	0
Boter, per lb. ...	0	1	10	—	0	2	0
Eenden, per stuk	0	3	0½	—	0	3	1
Eijeren, per 100 ...	0	16	4	—	0	17	0
Guavas	0	0	6	—	0	2	0
Hoenders, per stuk	0	2	6	—	0	2	11½
Kalkoenen ..	0	5	3	—	0	8	9
Kool, per stuk ...	0	0	1	—	0	0	2½
Lemmetjes, per 100	0	2	0	—	0	2	2
Limoenen, per 100	0	2	6	—	0	2	10
Naatjes, per 100	0	1	3	—	0	2	3
Patattas, per 3 bs.	0	7	9	—	0	10	8
Peterselie	0	0	1	—	0	0	1½
Prei, per bos ...	0	0	0½	—	0	0	1
Selderij ...	0	0	0½	—	0	0	1
Uijen, per mud ..	0	10	6	—	0	12	9
Wortels, per bos...	0	0	1	—	0	0	1½
Witte Wortels ...	0	0	1½	—	0	0	1⅝

VERKOOPINGEN.

VEE EN LOSSE GOEDEREN.

DE VOS EN THERON.

Julij 17.—Worcester, Ossen, van P. J. Kirsten.
Julij 24.—Goudini, Vaste en Losse Goederen, van W. P. D. Jordaan.

DE VILLIERS FAURE EN CO.

Julij 16.—Klapmuts Statie, Ezels en Ossen, van P. B de Ville.
Julij 17.—Paarl, Vaste en Losse Goederen, van J. D. Ville, P.zn.
Julij 28.—Klapmuts Statie, Paarden en Ossen, van A. J. Beijleveld.

J. S. MARAIS EN CO.

Julij 16.—D'Urban, Schapen, van——

P. J. BOSMAN, P.W.ZN.

Julij 16.—Somerset West, Vee en Losse Goederen, van J. W. Louw.

DE LINT EN RETIEF.

Augustus 7.—Dwars in den Weg, Afdeeling Piquetberg, Losse Goederen, van Mej. E. M. Gildenhuijs.

MALMESBURY

LANDBOUW- EN HANDELSBANK.

STAATREKENING TOT 30 JUNIJ 1878.

LASTEN.	£	s.	d.	BATEN.	£	s.	d.
Circulatie (uitstaande Noten) ...	£3565	0	0	Schepenkennissen	£8775	0	0
Reservefonds	2654	15	0	Overgetrokkene Rekeningen	120	15	5
Opbetaald Kapitaal ..	10602	0	0	Vervallene en onvervallene Wissels	36710	9	10
Onbetaald Dividend ..	107	5	0				
Verschuldigd aan andere Banken ..	29828	14	3				
Onbetaalde Interest op Vaste Deposita	729	7	11				
	£47487	2	2		£45606	5	3

THOS. LOUW, Waarnemend Kassier.

Malmesbury, 3 Julij 1878.

UNION BANK.

Staat der Lasten en Baten van de Union Bank op den 29sten Junij 1878.

Aan Aandeelhouders voor gestort Kapitaal ..				£55,150	0	0
„ Reservefonds opgeloopen ..				10,000	0	0
„ Circulatie, Noten heden uitstaande ..				14,310	0	0
„ Bank Postwissels ..				192	14	6
„ Deposita, Vaste	£169,500	15	10			
„ Do. Vlottende	97,034	12	0			
				266,504	7	10
„ Saldos debet aan andere Banken				7,200	14	0
„ Onbetaalde Dividenden ...				690	15	0
„ Rabat van Interest				2,174	16	0
				£356,322	7	4

Per Muntspecie in de Koffers der Bank	£21,465	0	6			
„ Orders op andere Banken in handen ..	7,066	6	6			
„ Noten van andere Banken in handen ..	1,490	0	0			
				£30,021	7	0
„ Saldos in andere Banken				2,671	3	6
„ Saldos debet Filiaal Worcester				18,708	0	11
„ Bankgebouw ..	£1,500	0	0			
„ Kantoormeubelen ...	100	0	0			
				1,600	0	0
„ Zegels				188	15	4
„ Wissels en Promessen in disconto, nog niet vervallen ..	£266,170	1	7			
„ Wissels en Promessen, vervallen en onbetaald, verzekerd ..	17,209	7	11			
„ Wissels en Promessen vervallen en onbetaald, niet verzekerd...	1,291	6	4			
„ Verbanden en Aandeelen ..	1,747	3	6			
				286,417	19	4
„ Overgetrokken Rekeningen, verzekerd	£1,371	6	8			
„ Do., do., niet verzekerd ...	18	6	11			
„ Voorschotten op Securiteiten ...	20,405	18	3			
				21,795	11	10
„ Suspensie Rekening ..				3,201	15	4
				£364,604	13	3

ALEX. BROWN, Boekhouder.

Wij certificeren hierbij, dat wij bovenstaande opgaaf hebben nagezien en dat die juist en naar waarheid is.

E. LANDSBERG, Voorzitter.
JOHN PHILIP, } Direkteuren.
JOHN ROSS, }

Staat der Baten en Lasten van de Filiaal Worcester van de Union Bank, op den 29sten Junij 1878.

LASTEN.	£	s.	d.
Aan Circulatie, nam.:—Noten, heden uitstaande	£2,900	0	0
„ Deposita, Vaste	5,913	7	9
„ Do. Vlottende ..	3,283	8	11
„ Saldos debet aan het Hoofdkantoor ...	19,289	14	9
„ Saldos debet aan andere Banken	0	0	0
„ Betaalbare Wissels	0	0	0
	£31,386	11	5

BATEN.	£	s.	d.
Per Muntspecie in de Bankkoffers ..	£4,870	2	1
„ Aanwijzingen op de Koloniale Schatkist ...	0	0	0
„ Noten van andere Banken in handen ..	520	0	0
„ Bankgebouw ...	0	0	0
„ Wissels en Promessen in disconto, nog niet vervallen	21,374	13	2
„ Wissels en Promessen vervallen en onbetaald ...	1,355	2	5
„ Wissels en Promessen vervallen en onbetaald (speciaal verzekerd)	595	11	6
„ Orders en Wissels in handen	955	13	3
„ Kantoorbehoeften, Meubelen, Brandkast, Zegels en kleine Kassa	170	7	6
„ Overgetrokken Rekeningen ...	20	19	2
„ Overgetrokken Rekeningen (speciaal verzekerd)...	647	11	0
„ Inbare Verbanden ...	876	11	4
„ Saldos in andere Banken	0	0	0
	£31,386	11	5

Ik certificeer, dat ik de bovenstaande opgaaf heb nagezien en dat die juist en naar waarheid is.

EWD. SHARPE, Bestuurder.

Worcester, 3 Julij 1878.

EERSTE PRIJZEN VAN ENGE BOUWGENOOTSCHAP,

LANDS KON. LAND TOEGEKEND AAN

HORNSBY & SONS

VOOR

OOGSTERS EN MAAIJERS.

VOOR

Stoommachines, Dorschmachines, Rapensnijders EN Wortelpletters.

TWAALF JAAR KON. PROEFNEMINGEN gaven Vijf maal meer EERSTE PRIJZEN, dan eenig ander maker ter wereld gewonnen heeft. Degelijk, eenvoudig, sterk, duurzaam en ligt in 't trekken.

HOUTEN EN IJZEREN PLOEGEN.

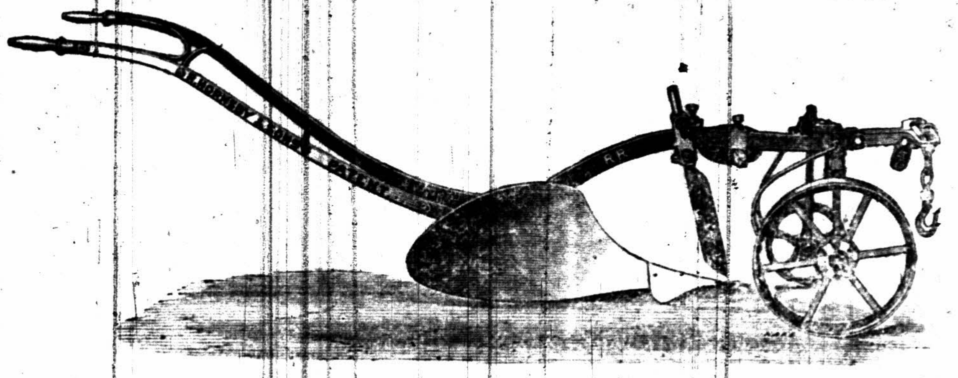

Bekend de geheele Wereld door als de "STANDARD WERKTUIGEN." Koninklijke Eerste Prijzen gewonnen in wedstrijd met Howard's, Ransomes', en andere makers. Ligt in 't trekken, gemakkelijk te houden, sterk en eenvoudig.

☞ Op de proefnemingen met den Oogster op het Vasteland in 1877, is iedere aan een Engelsch Fabrikant toegewezen Eerste Prijs gegeven aan HORNSBY & SONS.

Monsters te zien en Katalogussen te verkrijgen bij

JAMES ROBERTSON,

Magazijn van IJzer en Hardewaren, PLEINSTRAAT.

Eenig Agent te Kaapstad en in de Westelijke Districten van de Kaap de Goede Hoop.

WESTELIJKE

PROVINCIE BANK.

Jaarlijksche Algemeene Vergadering.

KENNIS wordt bij dezen gegeven, dat de Jaarlijksche Algemeene Vergadering van Deelhebbers zal gehouden worden in de Bankgebouwen, op

Maandag, 15 Julij aanst.,

DES MORGENS TEN TIEN URE,

om van Directeuren Rapport te ontvangen voor het afgeloopen jaar, het bedrag van Dividend te bepalen en drie Directeuren te kiezen in plaats van de WelEd. Heeren J. J. PROCTOR, L.W.V. F. A. HERBST en H. G. F. ENSLIN, Jr., die aftreden, een van welke weder verkiesbaar is.

Op last van Directeuren,

B. P. DU PLESSIS, Kassier.

Paarl, 7 Junij 1878.

Lijst van Aandeelhouders, verkiesbaar als Directeuren.

Aling, R N	Proctor, J J
Auret, A P	Pentz, M, J F zn
Becker, A J	Pool, A J van der
Brink, L J	Roos, I A J
Blignaut, P J	Rozenzweig, A E
Cilliers, J F	Roos, T, T zn
Eddie, William C	Richert, J B
Enslin, H G F, Jr	Rossouw, J de Villiers
Hugo, G J	Roux, Joh P, J P zn
Hommel, M D	Spuij, Stephs J van der
Herbst, F A	Theron, S W
Horak, D G	Toit, G J du E zn
Kriel, J P, Sr	Theron, J P
Kotze, J J, Jr	Toit, P J S du
Louw, A J, Jan zn	Toit, G J du, G J zn
Leonards, Louis	Toit, David And du
Louw, Hendk. W J zn	Villiers, D A de
Louw, Tob J, A zn	Villiers, P J de, P J zn
Malan, J D	Villiers, C C A de Sr
Moll, P de Villiers	Villiers, J H de, C C A zn
Malherbe, W D	Villiers, J R de
Marais, J F	Ville, P B de, J zn
Marais, J S, D zn	Villiers, J J de, A P zn
Marais, Ic J, D zn	Wicht, J C
Nieuwoudt, J H	Wicht, J F
Plessis, J H du	Wahl, Constant, Jr.

WORCESTER

Jongens Kostschool.

DAAR het der Commissie gelukt is, zich van de diensten van een bekwamen Onderwijzer en zijne Echtgenoote te verzekeren, om aan het hoofd van deze Inrigting te staan, zoo heeft zij de volste vrijmoedigheid, Ouders op deze kostelijke gelegenheid opmerkzaam te maken om voor hunne kinderen, een eerste klasse Christelijke opvoeding te verschaffen, zoo wel wat het onderwijs aangaat, als de huiselijke verzorging. De Inrigting zal zijn in verband met de Eerste klasse Jongensschool alhier.

De termen zijn voor Onderwijs, Kost, Logies enz., en daarbij het gebruik van Bed enz., £40 per jaar. Geen entreegeld wordt gevraagd.

De Worcester Meisjesschool, waarvan de Inspector getuigt "This institution is in excellent order and doing good work," wordt steeds verbeterd. Men verwacht eerlang eene uitmuntende Muziek Onderwijzeres uit Europa, en geene kosten zullen er gespaard worden, om in alle opzigten dezelve aan de verwachting der Ouders te laten voldoen.—De kosten zijn, alles ingesloten, £40 per Jaar; als twee Zusters komen dan £36 ieder. Muziek is extra tegen £6 per Jaar.—Men vervoege zich bij Ds. WM. MURRAY.

J. W. H. MEIRING, Sr., Secretaris.

Worcester, Mei, 1878.

N. J. D. GORDON,

TANDHEELKUNDIGE,

PAARL.

AANKONDIGING.

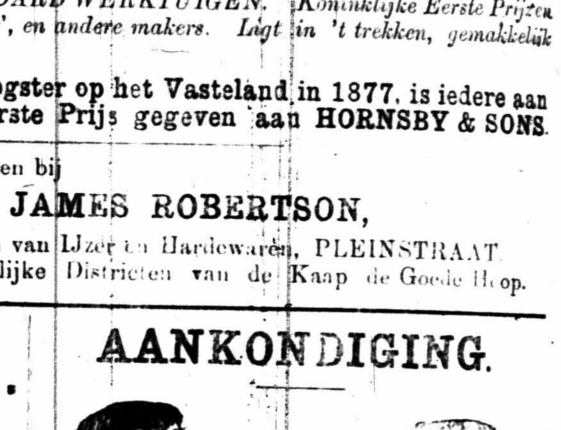

DE HEER BERKS T. HUTCHINSON, Tandheelkundige, Nieuwstraat, No. 2, onlangs van Europa teruggekeerd heeft met zich gebragt Specialiteiten in de Tandheelkunde, in het Pijnloos Trekken van Tanden, en Goud en andere Opvulsels, nooit bevorens in deze Kolonie ingevoerd.

Bekroond met een Medaille bij Kunsttanden van (Londen en Parijs) kunnen zelfs in de moeijelijkste en meest delikate gevallen, zonder pijn en op eene wijze, die alle ontdekking trotseert, worden ingezet, ten gevolge der verbeteringen en het juiste passen van het kunstmatige Tandvleesch en de Kunsttanden.

Door deze gepatenteerde methode van zamenstelling kan men zeker zijn van gemakkelijk Kauwen, buitengewone Ligtheid, vereenigd met Sterkte en Duurzaamheid.

Dental Hall, 1 Januarij 1878.

MALMESBURY

BOARD OF EXECUTORS.

THE Undersigned, having received instructions from Mr. JOHN PEACOCK, will put up for Public Auction, on the Parade, in Front of the Exchange, Cape Town, on SATURDAY, the 20th inst., at Noon, certain House and Premises, at Kalk Bay, known as "Martin's Cottage."

B. WETHMAR.

Malmesbury, July 8th, 1878.

Messrs. J. J. Hofmeyr & Son, Auctioneers.

STELLENBOSCH.

DE Ondergeteekende brengt hiermede ter kennis aan Ouders en Voogden, die hunne Kinderen op 't Gymnasium of de School alhier wenschen te sturen, dat zij haar vernieuwd en welingerigt Huis (onlangs van Dr. SMUTS gekocht) in orde heeft gebragt om Boarders te ontvangen, en trachten zal, door eene nette en goede behandeling het hun zoo aangenaam mogelijk te maken.

Weduwe KNOOPS.

Weggeloopen,

VAN den Ondergeteekende, 2 KOEIJEN, 2 VAARZEN en 1 JONGE BUL met een Witten Voorkop. Wie ze aan den Ondergeteekende terug bezorgt of kennis geef, zal beloond worden.

P. G. BEIJERS.

Donkerhoek.

Vogelstruisvederen.

DE Ondergeteekende betaalt DE VOLLE WAARDE voor Struisvederen.

E. G. ASPELING.

No. 20 Burgstraat.

Gedrukt bij SMUTS & HOFMEYR, No. 11, Kasteelstraat, Kaapstad.